SỐ THỨ 28[illegible] SIX PAGES NGÀY THỨ HAI 27 FÉVRIER 1928 — MÙNG 7 THÁNG HAI NĂM MẬU-THÌN SÁU TRƯƠNG NĂM THỨ 21

Do Vũ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại học Cornell)

A LOUER

LỤC-TỈNH TÂN VĂN

A LOUER

NHỰT-BÁO xuất bản mỗi ngày, trừ ngày lễ và Chúa-nhựt

GIÁ BÁO

ĐÔNG-PHÁP

Một năm	12$00
Sáu tháng	6.50
Ba tháng	3.50
Bán lẻ mỗi số	0$05

CHỦ-NHÂN: NGUYỄN-VĂN-CỦA

Nhà báo ở đăng Lucien Mossard số 13 (gần trường-học Taberd). — SAIGON

CHỦ NHIỆM: LÂM-VĂN-NGỌ

Gởi dây thép đề: LUCTINH-SAIGON
Dây thép nói kêu: Số 203-Saigon

Mua báo phải trả bạc trước và gởi ngay cho ông NGUYỄN-VĂN-CỦA, Tổng lý.

Bài đăng báo thì gởi cho ông LÂM-VĂN-NGỌ Chủ-nhiệm.

DEPOT LEGAL
INDOCHINE
N° 4713

Lời rao thương mãi tính giá rẻ:
Thay mặt cho tòa báo ở bên Pháp-Quốc
Davignon, Bourdet & Cie
9, rue Tronchet — Paris (VIIIe)

AI LÀM NƯỚC TA NGHÈO?

Suốt cả một nước, cái số giàu nổi trăm vạn không được mấy người; nhân dân trong nước, cái hạng khố rách áo ôm chiếm một phần lớn. Nước ta là một nước nghèo ở phương Đông. Đó là cái tiếng rất đúng, không thể nào chối được.

Nước mà đến nỗi nghèo là bởi thiệt nghiệp không phát đạt, mà thiệt nhgiệp không phát đạt là lỗi quốc dân không biết cách làm ăn. Cái lỗi đó, quốc dân ta cũng không thể nào chối được.

Trong một nước, thiệt nghiệp có nhiều thứ, quốc dân có nhiều hạng. Vậy xin hỏi: cái lỗi làm cho nước ta nghèo đó, tại ai?

Tại thợ thuyền chăng? — Không phải! Công nghệ không tiến độ, cố nhiên là một cái bịnh lớn của nước ta. Song hiện nay, dân ta còn nghèo, chưa có tiền mà dùng máy móc; nhân tài còn ít, chưa có người chế được máy móc. Vậy nay cổ động chấn hưng công nghệ, mai hô hào công nghệ chấn hưng, chẳng qua cũng là câu chuyện nói cho vui tai mà thôi; chớ xui một xẻ tay không, đánh nhau với một kẻ có khí giới, chắc họ không nghe, mà nếu họ có nghe thì cũng chắc là không được. Nên cái lỗi làm nghèo nước ta ngày nay, chưa có thể đổ cho con nhà thợ thuyền được.

Tại nhà buôn chăng? — Không phải! Nghề buôn của người mình, hiện nay, cố nhiên chưa được phát đạt. Song vốn liếng chả có mấy chút, lợi quyền không ở trong tay, buôn quanh bán quẩn bấu-xẻ lẫn nhau, đắt gấu vá vai, ngày lo không đủ, thì còn mong gì giàu có nữa. Nên cái lỗi làm nghèo nước ta ngày nay, đổ cho nhà buôn cũng không được.

Thợ thuyền không làm nghèo nước ta, nhà buôn không làm nghèo nước ta; vua chúa, quan lại, binh lính, học trò là đều không phải là người làm nghèo nước ta. Chẳng nói thì ai cũng biết rằng: cái lỗi làm cho nước nghèo là sự các anh em nhà nông ta không thể chối được vậy.

Ôi! Nhà nông, chân bùn tay lấm cặm-cụi suốt năm, giỏi nắng giỏi mưa không nề khó nhọc; quốc-dân có gạo mà ăn là nhờ ở họ, có tiền mà tiêu cũng là nhờ ở họ, thế mà lại bảo tại họ nên nước ta nghèo, thì ưa hỏ cũng hơi quá đáng vậy. Song nước ta một nước sẵn đất trồng cấy, dân ta là một dân chịu khó ăn làm, số dân trong nước mười phần thì đến năm sáu phần là nông dân, hàng xuất cảng của nước mười phần thì đến bảy tám phần là nông sản; nhà nông có thể cho nước ta giàu, có quyền làm cho nước ta giàu; thế nước ta lại không được giàu, chẳng trách họ thì còn trách ai.

Vì sao nông dân làm nghèo nước ta? Vì họ lười biếng chăng? vì họ không biết cày cấy chăng? Không, họ làm việc rất siêng mà cày cấy rất khéo. Chỉ vì họ không có tri thức mới, cứ giữ mãi cái cày, cái bừa, cái cách làm ăn của mấy ngàn năm về trước truyền lại, mà không chịu cải lương. Cái lỗi làm ruộng đó là cái cách «miệng kiếm miệng ăn» chớ không phải là cách dinh lợi. Nên những kẻ có năm ba mẫu, thì làm lụng khó nhọc trót năm mà cũng chẳng thấy giàu; những kẻ không có ruộng mà phải đi lãnh công, thì lại vuốt mồi không đủ bỏ miệng; nhờ trời được mùa thì còn khá khá, hễ bị mất mùa một năm là khốn đốn ngay. Vậy nói cho đúng thì chỉ vì bộ có hai điều thất sách: một là không biết tự trợ, hai là không biết hiệp tác.

Không biết tự trợ, nghĩa là không biết mình tự giúp mình. Mình tự giúp mình thì có hai cách: một là nhờ tri-não để giúp thêm sức mạnh cho xác thịt; hai là nhờ sức thừa thải ở ngoài để bổ cho chỗ thiếu thốn của mình. Sức mạnh của xác thịt có bạn mà sức mạnh của tri-não không cùng, nhờ tri-não để giúp cho xác thịt, thì cái sức hữu hạn cũng có thể vượt hẳn độ thường mà tiến lên gấp bằng năm bằng mười phần vậy. Bởi vậy, sức làm lụng của một người nông dân nước Ỹ bằng hai người nông dân Trung-huê, một người nông dân nước Đức bằng năm người nông dân Trung-huê, một người nông dân nước Anh bằng mười người nông dân Trung-huê. Sức làm lụng của họ đã bằng năm bằng mười người thường, tức là cái sản vật của họ làm ra, cái lợi tức của họ kiếm được, cũng bằng năm bằng mười người thường đó. Mà họ sở dĩ có sức mạnh hơn người như thế, là vì có mấy cớ sau nầy:

1) Họ có học thức và kinh nghiệm về sự canh nông, biết cách làm đất, bón mầu, và trừ diệt những giống sâu làm hại; 2) Họ biết dùng nhiều sức súc vật và sức khí giới, để giảm bớt sự khó nhọc mà chạy được nhiều công việc; 3) Họ biết cải lương những cỏ dùng về việc làm ruộng, để cho hiệp với tính thế xứ mình; 4) Họ biết cách chế tạo, làm cho nông sản biến thành một thứ công-nghệ, những vật vô-dụng đều hóa làm hữu dụng. — Người mình không biết bốn lối đó, là một cách không biết tự trợ.

(*Còn tiếp*). T. N.

Xe hơi bị ở tù

Lâu nay tại ham-kỷ và cũng cả hoàn hải, phàm xe-hơi đụng cản người ta, thì tên cầm bánh (chauffeur) bị tòa xử tội tùy theo nặng nhẹ và tùy theo duyên cớ, còn rẫu phải bị phạt vạ hoặc bị bỏ thường thì người chủ xe phải gánh chịu.

Lẽ ấy là lẽ cố nhiên, đâu đâu cũng xử như vậy, là vì việc rủi ro xảy ra là phần nhiều tại người cầm bánh.

Lâu nay chưa có sự rủi ro đụng chạm nào mà không bị tòa xử; dầu vậy mấy anh cầm bánh cũng không hề chịu ráng cẩn thận cho khỏi xảy ra việc rủi ro.

Nay tại xứ California (huê-kỳ) các quan tòa thấy cách xử ấy không có hiệu nghiệm cho lắm, nên mới bày ra một cách khác mà xử việc rủi ro xe-hơi, là không thêm tội đến tên cầm bánh nữa, duy có xử tù cái xe hơi mà thôi.

Vì như sự đụng chạm đáng tội bảy tháng hoặc sáu tháng tù, thì cứ bắt coi xe mà giam cầm trong một cái khám cho đúng kỳ thì người chủ xe mới được đến mà lãnh xe mình về. Nếu là việc nặng, xử tới một hai năm tù, thì cái xe cũng bị giam cầm trọn một hai năm vậy, còn nếu là tội phải tử hình thì, thôi rồi, còn chi cái xe ấy, dầu là xe thật tốt, giá đến năm mươi ngàn đồng bạc đi nữa thì xe ấy cũng bị đốt thiêu cháy rụi hết, không ai được phép lấy lại một mẻn gì trong xe ấy hết.

Cách xử ấy, nghe ra thì cũng là kỳ, song cũng là một phép rất hay xiết như vậy thì chủ xe và sốp-pho đều sợ hết, thấy, ít phải cẩn thận, vì một lần rủi ro, mất lần rất khó tính.

Tòa California nói bồ tù xe-hơi là làm cho chủ xe và tên cầm bánh xe phải đi bộ đăng cho biết người đi bộ làm sao, có người cầm bánh xe làm sao, rồi nghĩ suy lấy mà làm cho bớt việc rủi ro xảy ra.

T. D.

LOÀI VẬT sống được bao lâu

Chó sói và Gấu ti sống quá hai mươi năm; Chồn từ mười năm tới mười bốn năm; Sư-tử sống được tới bảy mươi năm. Thỏ rừng và rái sống lâm năm. Voi sống tới bốn trăm mươi năm. Con Ngỵ sống có hai mươi lăm năm mà thôi. Gà sao, gà mái nhà và gà lấy sống chừng mười hai năm. Cá ông sống với một ngàn năm. Cá-lý-ngư sống một trăm năm chục năm. Trâu và cẩu sống được mười lăm năm thì là đã già lắm rồi. Con bò từ khi sống tới năm mươi năm. Con ngựa không sống quá ba mươi lăm năm. Con mèo sống mười lăm năm là đã già lắm rồi. Con thỏ nhà sống từ lăm năm tới mười năm là cùng.

MỘT NGÀN TRIỆU VÀNG

Một ngàn-triệu vàng thì cân nổi được 322 ngàn 580 kí 16 và đã đồng được 16 thước chuẩn 75 phân. Đem kéo ra thành từ sợi chỉ vàng vòng trên nhỏ bằng 7 lỵ rưỡi (3/4 de millimètre) thì một ngàn-triệu vàng kéo ra thành sợi chỉ, gần được giáp vòng rái đất theo đường xích-đạo.

Muốn chở hết một ngàn-triệu vàng, theo cách chở thường bằng xe lửa thì phải có cái xe hoa-gông (Wagon) mới cái xe chở 3 ngàn kí-lô vàng.

Nếu một ngàn-triệu vàng chẩy ra đáng lấy làm tượng hình thì làm được 22 hình người cao lớn bằng người ta thường.

TIN KINH-ĐÔ

Cuộc nghinh tiếp đức Khâm mạng giáo Hoàng Aiuti tại Huế

Ngày 15 Février đức Khâm mạng giáo hoàng coi việc Giáo-vụ rồi Đông-pháp và Xiêm-la đã đến Huế. Qua ngày 19 chầu-nhựt thì tòa đức giám Mục Allys đã bày một cuộc nghinh tiếp ngài rất trọng thể.

Trong khi ra yết kiến ngài thì cụ lớn Văn-minh Nguyễn-hữu-Đại-nhơn đã ra mặt hết thảy các quan lại Tây Nam đến mừng ngài và tỏ hết lòng kính mến của chúng nhơn đối với phẩm đạo-cao đức trọng của ngài. Ngài đáp từ cảm tạ đoạn ngài lại trao cho ông Denis Lê-phát-An một cái tam hạng bội-tinh «Saint Sylvestre» để tỏ lòng ân-sủng của đức Giáo Hoàng đã khen ngợi cái lòng nhiệt thành của ông đối với cái điều vi thiên mà từ lâu nay ông đã thi nhơn huệ trong các giáo hội ở cõi Đông-pháp.

Sau khi ông Denis Lê-phát-An đã nhận cái bội tinh rất quí rất trọng ấy thì ông tỏ lời cảm tạ đức Khâm mạng rồi ông mở một liệt rượu champagne thiết đãi mời đến 5 giờ mới giải tan.

Hiện nay đức Khâm mạng Giáo hoàng ở tại một xở nhà thuê, còn tòa nhà của bổ giáo lớm cho ngài ở hiện đã khởi công dựng tại bên tả Giáo-đường Phủ-cam ở bên trên cái đồi cao. Công tác ấy còn chừng 3 tháng mới rồi, tòa ấy làm rất ngay ngắn, nghe đâu tốn phí cũng hết năm sáu mươi ngàn đồng bạc.

∴

Cuộc hát giúp Bắc-kỳ Châu-phả

Tối đêm 19 Février, tại rạp Bắc-hòa có bày một cuộc diễn-kịch giúp cho Bắc-kỳ Châu-phả.

Nguyên cuộc ấy là định hát để giúp cho ngàn dân bị thầy tai ở tỉnh Thanh-hóa, song bởi nhà-nước đã-định bãi việc trự cấp ấy vì đã đủ rồi, cho nên cuộc hát ấy đã lỗ chức lỡ ra thì lại lấy tiền giúp cho hội Bắc-kỳ Châu-phả.

Đêm ấy lại rạp Bắc-hòa trần thiết đủ mọi vẻ bắn hoan, cốn nhơn dân đến xem đông lắm. Tuồng diễn là tuồng «Ban-với-ny» là một vở luận lý bi kịch, rồi tiếp đến hài kịch Phiếu-hòa-điểm-Phủ. Ấy là lớp kịch diễn rất thần tình và khá khen thay các vai đào kép thì toàn là các ông hội-viên Bắc-kỳ Châu-phả cũng nhơn có đào ở Bắc mới vào điển cả lại huê hồng giúp cho hội. Công chúng hôm ấy thấy đều hoan nghinh và ngợi khen cho các tài kịch đã diễn nên một cách tinh kỹ diệu tuyệt.

Nay nhân thử bồn-quán kể qua cái công việc của hội Bắc-kỳ Châu-phả ngày nay đã hành lập rất vững bền, hiện đã làm được hội quán một sở rất lớn gần hữu-ngạn sông Phủ-cam và mộ cái chôn và mộ cái nghĩa địa gần phía đông bắc nài Ngự bình. Còn người trong thì cùng nhau ăn ở rất hòa đồng những hiếu hỷ, thà là một Châu-phả thành vương lắm, tôn hơn các Châu-phả khác ở Huế. Hiện nay nay quan Thái-hưởng Bùi-văn-Cung làm phả trưởng phả ấy.

∴

Một cái mạch nước lạ thường.

Tại đường Gia-Long, gần rạp hát Đông-xuân, hiện nay sở Lục-Lộ đang đào đất chôn giây điện thoại, bằng gặp một cái mạch nước từ dưới đất phun lên như một tia vòi rồng của máy thủy chữa lửa vậy. Song cái sức nó phang mạnh quá, những quan chức sở Lục-Lộ dùng lắm phương pháp mà bít lại song bước vẫn còn cứ phun hoài.

THỂ-THÁO

Chúa nhựt nhằm ngày 26 Février 1928. Tại sân E. Giadinh có hai cuộc đấu cầu như sau nầy:

Từ 3 giờ 30 tới 4 giờ 30 hội Victoria đá với hội Télépost.

Vừa đúng giờ thì thầy M.Thom đến làm giám cuộc match nầy; đoạn khai chiến, thì thấy bên Victoria bị phía tên mặt trời chói, song kỷ nay chiến tướng Victoria đã đã hết. Duy thiếu một người thế thành mà thôi. Rốt bị chơn đau nên xuống đường thủ thành.

Cũng bên Télépost kỳ nầy đã các chiến tướng tài hết, nhờ vậy nên coi hay lắm, banh qua lại liên liền.

Được chừng 20 phút đồng hồ. Khi Cho là trung ương tiếp ứng của Télépost được banh đem lên giao cho Cường là tả dực tiền-phuông, Cường đem lên liền đá vào gôn, Xướng chạy qua trừ thêm bị banh vòng qua Chức chạy tới kịp liền đá banh vào cửa thành bên Victoria, Rốt chẳng thuận đường chỗ nầy, nên không thể nào đỡ cho kịp, để cho banh lọt vào lưới bên Victoria thua một bàn.

Đem banh ra giữa đá lại, chuyền nầy bên Victoria chuyền banh lẹ làng hơn trước nữa, đem xuống cùng kích Télépost rất đỗ dồi lắm, chẳng kao lâu Tiên được banh chuyền cho Assane, Assane liệu thế khó ăn nên bắt cho Giỏi, Giỏi vừa đá vừa cản vô hầm thành, Lành không tài nào đỡ nổi, để banh lọt vào lưới bên Télépost thua lại một bàn. Huê (1 à 1).

Đem banh ra giữa đá lại chẳng bao lâu kẻ tới giờ nghỉ giải lao.

Vô đá lại thì thấy bên Télépost mệt lắm, song không nẩy lòng. Nhờ vậy nên sức khỏi thua nhiều lắm lắm.

Đặng chừng 10 phút đồng hồ, Tiên đặng banh lửa xuống khỏi Huế, Đó chạy ra đá hụt, song nhờ Lành rất gan dạ ngồi xuống thấy banh chạy tới nên vội đá banh ra ngoài, Cho được banh đem lên giao cho Chức, Chức lại-đụi bị Fire lấy được banh đem lên giao cho Assane, Assane lúc tới chuyền cho Giỏi, Giỏi nhắm cửa thành bên Télépost đá vào, banh lọt vào lưới bên Télépost thua một bàn nữa là 2 à 1.

Đem banh sắp lại giữa đá lại, chuyền nầy coi bên Télépost đã mệt rồi, nên hàng ngũ lộn xộn lắm.

Vì vậy cho nên khi Giỏi được banh liền giao cho Vinh, Vinh thấy trống người nên lựa đại xuống một mình chạy tới cửa thành đá vào, banh lọt vào lưới bên Télépost thua một bàn nữa là 3 à 1.

Đem banh ra giữa đá lại thì bên Victoria quyết thủ thắng mà thôi, nên, kêm lắm, bên Télépost bị mệt rồi nên gỡ, nên để cho Tiên đem banh xuống gần tới cửa thành liền chuyền cho Vinh. Vinh chạy tới đá hụt, Lành lẹ tay lên ra bắt được banh đá lên, song chẳng ai hết, nên Giỏi thấy vậy chạy tới lấy được banh lửa xuống giao Yem. Yem đem xuống nhắm cửa thành Télépost đá vào banh lọt vào lưới, bên Télépost thua một bàn nữa là 4 à 1.

Đem banh ra giữa đá lại thì thấy bên Télépost đã đuối rồi. Chỉ còn một mình Cho tả xông hữu đột mà thôi, song một mình chịu không nổi nhơn tướng tiền-phuông của Victoria, lại-đụi để Yem đem banh, đem lên đá thẳng vào cửa thành bên Télépost, Assane chạy tới hầm thành, banh lọt vào lưới bên Télépost thua một bàn nữa là 5 à 1.

Đem banh ra giữa đá lại chẳng bao lâu kẻ hết giờ.

Hết cuộc thì bên Télépost chịu thua 5 bàn gỡ một.

Chiến tướng bên Victoria đều hay lắm. Kỳ tranh vô-địch nầy muốn cho ăn được mấy hội giỏi thì ít nữa phải có một anh thủ thành mới được, chớ coi bên Victoria kỳ nầy không có anh thủ thành thì khó thắng mấy hội kia đa.

Còn bên Télépost kỳ nầy cũng khá lắm, đáng khen nhứt là Cho, Đỏ và Lành là tướng thủ thành. Kỳ nầy coi Huế đá sút lắm, Thom thì hay đá thối hậu, còn kỳ dư thì tầm thường.

Từ 4 giờ 30 tới 5 giờ 30 hội Dakao đá với Thudaumot. Giáp cuộc M. Qui Thomes.

Khi đúng giờ ra linh khai chiến thì hai bên ráng trổ tài tranh đấu nhau, coi không mỏi mắt, lan cho khán-giả ở ngoài coi hồi hộp hoài. Vì 2 hội nầy đông sức nhau lắm chỉ có cái ăn thua là may rủi vậy thôi.

Đặng chừng 15 phút đồng hồ, khi Mùi đem lên đá banh xét ngoài, Bắc là hậu tập của Dakao tưởng banh ra ngoài nên không cản Mùi, Mùi chạp được banh đá thẳng vào cửa thành bên Dakao, tưởng thủ thành thấp quá nên banh lọt vào lưới.

Bên Dakao thua 1 bàn. Đem banh ra giữa đá lại. Chuyền nầy bên Dakao quyết gỡ lại nên chuyền banh coi lẹ lắm, tiếc vì người góc cầng mất chậm lại quá, nên mất ăn nhiều lắm.

Một lần Ngôn là trung ương tiếp ứng của Dakao được banh đem lên giao cho Quá. Quá đem xuống nhắm cửa thành bên Thudaumot đá vào banh trông cây trụ cửa thành đội ra, Hà chạy tới đá banh lọt vào cửa thành bên Thudaumot.

Thudaumot thua lại 1 bàn.

Đem banh ra giữa đá lại chẳng bao lâu kẻ tới giờ nghỉ giải lao.

Vô đá lại chẳng bao lâu, Bận được banh đem lên giao cho Hà, Hà lớn xuống chuyền cho Quá, Quá liệu thế khó ăn nên giao cho Mẹo, Mẹo được banh chầm rầi o bế đặng đá, song lâu quá nên Chưa chạy ra cẳng, Mẹo đá trúng Chưa vâng ra ngoài.

Nữ được banh đem lên đá đội thành ra ngoài nên bên Dakao bị phạt (corner) Thúc đá vào giữa Thành đá ra ngoài song rồi gặp Mùi, Mùi chuyền được banh đá thẳng vào cửa thành bên Dakao. Banh lọt vào lưới thì thấy Sang xuống khỏi 2 anh hậu tập tuy xuống kịp Mùi song không làm trở ngại si cầu nên cho bên Dakao thua.

Đem banh ra giữa đá lại, chiến-tướng Thúc là hậu tập của Dakao lên tiền-đạo. Nhờ vậy nên công-kích bên Thudaumot rất dữ dội lắm, còn bên Thudaumot quyết thủ thắng nên gìn giữ nhau không hở chút nào làm bên Dakao khó gỡ lại, lại-đụi Nữ được banh liền chuyền qua cho Thúc, Thúc đá vào giữa, Mùi chạy tới chụp được banh liền đá vào cửa thành bên Dakao, banh lọt vào lưới bên Dakao thua một bàn (3 à 1).

Đem banh ra giữa đá lại, coi bên Dakao quyết gỡ lại lắm nên dồn lên tiền-đạo đặng hãm thành, song chẳng bao lâu kẻ tới giờ nghỉ.

Bên Thudaumot đáng khen nhứt là Mùi, Nữ, Sang và chưa còn bên Dakao thì đáng khen nhứt là Ngôn, Huệ, Hà, Bắc. Quá thì hay hơn hết.

Chiến tướng bên Thudaumot phải ráng mới chút thì kỳ retour sẽ có có chỗ trông bằng ba bằng tư được.

Còn bên Dakao phải ráng được mới chút, cách chơi thì bên Dakao hay thứ, song bị ít được nên mất lắm, vì vậy nên mới thua, vì đừng nói lòng bắc ráng được mới chút thì có thể khá được.

NGOC-SON-AN.

TIN MỪNG

Mới tiếp được tin lành rằng ông Nguyễn – văn – Chôi, xả-trưởng làng Bình-hòa-xã, tỗng Bình-trị-thượng (Giadinh) trước kia vốn là Thơ-toán của nhà-in Union và bảo L. T. T. V., nay mới được quan trên cấp-bằng chức Ban-biện Phó-lỗng lại tổng ấy.

Vì tình cũ nghĩa xưa, chẳng chi gọi tỏ tấc lòng, bổn-quán xin có mấy lời kính chúc mừng cùng ông và cầu chúc cho ông đường hoạn êm chơn, được lòng quan yêu dân chuộng.

L. T. T. V.

CHÁNH-PHỦ KHEN

Có nghị-định của quan Thống-đốc Nam-kỳ ngày 24 Février 1928 tỏ lời Chánh-phủ khen thầy đôi *Diệp-châu-Phiên* và chủ linh *Lê-hữu-Lích* vì cả hai đã bày lòng can-đảm trong vụ dân dánh sơn-đâm Tournier trong khi thi-hành lịnh tòa tại làng Phong-thạnh (Bạclieu) ngày 16 Février 1928.

CHƯA MUỘN
vì cảnh trường

Rapid' Progress

Boîte postale 48

CHOLON

Có sanh chế ra mới cách rất vô cùng tiện lợi mà đạt chữ pháp cho những bị ít-ư-Vài

Ai biết đọc chữ pháp mà nghĩa chưa bền.

Ai học chữ pháp chưa cỡ đang.

Ai học chữ pháp mà đã bỏ nó lâu rồi đều nên gởi thăm lấp tức đặng mà nhớ.

Hơn bốn trăm môn đệ lấy làm vui lòng và thăm cảm cách dạy của trường nầy.

Cảnh trường lo rõng việc gởi bài đến nhà mà thôi.

Kỷ niệm giáp 10 năm
Thương mãi

BÁN

Rẻ mạt! Rẻ mạt!

Nay giáp 10 năm M. François SỰ ra bán nghề *Hột xoàn*, nên nay định bán các *Hột xoàn* nơi tiệm sẽ BỚT GIÁ THI-T RẺ trong vòng 2 tháng gọi là mừng kỷ niệm và đền ơn qui-khách trong bấy năm thương mãi.

Một ít bước, một cuộc xe-kéo xuống Chợ-cũ đến tiệm François SỰ, 76 rue Vannier mà được rẻ bạc trăm bạc ngàn!

P. S. Cản hàng lúa tình kỳ nay bán tầy cho nên hạ nửa giá rẻ mạt hơn kỳ solde trước thập bội, hàng mới tinh!!!

TRUNG ƯƠNG HỌC ĐƯỜNG

Kể từ 1er Mars 1928, Ecole Centrale de Dactylographie, Comptabilité pratique, Sténographie, 18 Rue Thomson Saigon sẽ mở thêm hai lớp đặng dạy chữ Hồng-mao mà bắt toán ngân hàng (Cours d'Anglais, Cours de Banque et de Commerce).

Khoa bắt toán ngân hàng dạy không ăn tiền.

Đông Bang muốn đến Bổn Trường mà học đặng làm việc cho dễ dàng thì phải viết thơ đăng để dành chỗ.

Thơ và giấy thép xin gởi cho:

Monsieur BÙI-NGỌC-THỰ
22 Rue Thomson Saigon.

ĐỒNG-PHÁP THỜI-SỰ

PHÚ-LÝ

Cái nạn mô-tô

Vừa rồi có một ông Thơ-ký Tòa sứ Hà-nam đi mô-tô khi đi đến con đường Huyện Thanh-Liêm thì vướng phải cái giây cột ngựa nên bị bợ sây sát cả chân tay và bị thương cả mặt.

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

Ngày 27 Février 1928.

GIÁ BẠC

	27 2	26 2
Nhà-nước	13 F. 00	13 F. 05
Ngân-hàng Đông-pháp	13 00	13 06
Banque Franco Chinoise	13 00	13 05
Banque de Saigon	13 00	13 10
Financ. Fse. et C.	13 00	13 05
Hong-kong Shanghai	13 05	13 05
Chartered Bank	13 05	13 05
Việt-Nam Ngân-hàng	13 05	13 05

MỄ CỐC

Giá chỗ đến nhà-máy Cholon bao lấy luôn giá lúa 100 kilos

	Tháng giêng	Tháng ba
Vinhlong	33F0	5F44
Gocông	3 95	5 82
Bai-xau	3.85	5.66
Bacliêu	3 95	5 82
Gạo trắng thường	3 65	5.37
Namvian { Gạo trắng	3.70	5.44
Namvian { Gạo đỏ	3.12	4.09

HANOI

Giấy bạc-giả

Theo giấy ký quyền của quan Dự thẩm Hanoi sở Mật-thám đã cho xét về việc bắt được một cái giấy bạc giả 5 đồng lại kho bạc Phấlạng-Thương.

∴

Cướp phá nhà người

Có một bọn đến 100 người cầm dài gậy chực phá nhà một tên khách nhưng không được sau chàng nó đánh hai cái xe tay đề ngoài hẻ nhà.

Đến hôm sau xe nhà đến sở Cảm khai thấy cái tủ mất ở nhà tên Mỹ hết thì tên Mỹ nói rằng được. Tôn phạt tên ấy 2 năm tù còn lũ kia thì chẳng bắt được đức nào cả.

Sách in rồi lần thứ nhì

QUYỂN

Bách-Phân Luật-Giải

5.000 cuốn trước bán hết rồi, kỳ nhì nầy có thêm vô mười mấy trương sách nữa: nói về luật mới đổi thuộc về Bách-phân, và con niêm giấy tinchỉ, lại có chỉ rõ cách phạt Bách-phân không đúng giá hay là dầu giả.

Ai muốn mua lẻ, do mấy chỗ bán sách trong lục-tỉnh, đều có trữ bán ở 1$50 mỗi cuốn;

Ai muốn mua sỉ, bản lại thì tới tỉnh cho như sau:

50 cuốn sắp xuống trừ huê-hồng: 20%,

51 Cuốn sắp lên — : 30%,

(Không dám nhận cách lãnh hóa giao ngân).

M. ĐẶNG-BÁ-PHỤC
Soạn-giả quyền: Bách-Phân-Luật-Giải tại Vinhlong

MUỐN BẢN

Một cái nhà rất tốt, rộng rãi, có 6 ngăn rất lớn, có trại riêng, nhà để xe hơi. Nhà bếp.

Thị giá là 20.000$00

mỗi tháng cho mướn đặng 200 đồng, ai muốn mua do nơi Bổn-quán mà hỏi

MUỐN BẢN

Một sở ruộng hơn ba mẫu tọa-lạc tại làng Long-hưng, tổng Long-ninh-thượng tỉnh Biênhoà, đất ruộng nầy đáng làm gạch, gần lò lắm.

Bổn cơ trân được đúng tuổi và đúng sức làm công chuyên.

Vị nào muốn mua xin do nơi bổn báo.

Bắt được giấy bạc giả

M. Kong Ko báo với quan thầm phán rằng rạn mới bắt được tên lưu thông giấy bạc giả 100 $

Quan chánh mà ngân hàng Đông-Pháp có hay rằng hồ ai bắt được một hay nhiều tên phạm về việc ấy thì sẽ thưởng 300 đồng bạc. Tên Mo-Lai phải đã xét biết được Tchan youle Tooi lưu thông giấy bạc giả mới làm quen với hắn mua đồi giấy giả. Hắn có hứa rồi sẽ đổi cho 8 cái giấy bạc giả 100 đồng nữa chỉ lấy 400 đồng thôi, bởi hơn nhau đến ngày 22-23 tháng sau thì cùng nhau đổi chác ở một nhà thạch lâu Tché Kam.

Viên quan lâu thương thuyết với nhà ngân hàng cho hắn đến vậy cách nhà đình gặp nhau khi Moka Lai ra hiệu thì a vào trong nhà khám bắt Tchan youle Tooi nhưng tên ấy tiếng vào liền xé ngay 9 cái giấy giả 100 lại có bắt được ba cái giấy bạc ngoài quốc giả nữa.

Tòa phạt Tchan youle Tooi 15 năm khổ sai và 15 năm biệt xứ.

CÂN NGƯỜI LÀM.

Có một nhà đòi thương đương khuyết chức Tổng-lý chủ-nhiệm, nên rất cần có được người làm việc siêng cần và tánh-chất lương thiện và có đủ giấy tốt về nghề thương mãi. Nhưt là người đã có làm compradore và đăng bản, thạo rõ các thân-chủ ở lục-châu thì càng tốt, và rằng phải có thể đóng tiền thế-chưn theo lờ giao-kèo của hãng.

Tiền lương nhứt định và có huê-hồng về các mối lợi. Ai muốn mà có đủ theo các lẽ buộc trên đây xin cứ do nơi M. Georges Dürrwell tại nhà in Union, ở đường Lucien Messard, số 13, Saigon, mà thương nghị.

Toan giết người rồi tự tử

Tên Khoa là cai phu làm ở mỏ than trong bì tỉnh Quảng Yên vào bản quầy M. Claud là chủ cai khu rồi ngồi gần chỗ bán giấy của hai viên thư ký nói rằng đợi chủ đến chào vô xin giấy nhận thật. Một chốt thì M. Claud đến ngồi bàn giấy mà quay lưng vào chỗ tên Khoa ngồi. Lúc bắt đầu làm việc thì thấy bị một cái đánh trên đầu như sét đánh choáng váng cả óc rồi gục xuống rồi tay vào gáy thì bị một cái đánh rất đau vào ngón tay trỏ. Bên khi ngẩn mặt lên thì thấy tên Khoa đứng ở trước mặt tay cầm đoan sắt. Hai bên vật lộn nhau. Tên Khoa vô được cục gạch chực đánh M. Claud mà ông tự giằng được. Bấy giờ có một ông Tây khác là sở ở phòng mặt bên chạy qua thấy thì mới xô hai người ra. Hai ngã rồi dẫn tên Khoa đến phòng giấy.

Khi giải đến quan giám binh ở đây thì tên Khoa khai có gầm mới đoạn sở đến phòng giấy đánh đánh chết Monsieur Claud rồi sẽ thuốc phiện tự tử, hiện có lấy liều thuốc phiện gói ở trong mình.

Hiện khi quyết thám phân bắt thì tên Khoa khai vì có chuyện thù cá đánh M. Claud và chối không có ý tí nhưng xét ra thì M. Claud bị đánh ba cái chỗ chẳng phải một cái.

Vì lai theo như cái thư khám ở trong mình thì tên Khoa định giết M. Claud. Sự thù hằng ấy là vì M. Claud phạt tên Khoa ba đồng bạc về tội trễ bỏng công việc làm bỏng một tháng xi măng.

Toa phạt tên Khoa 5 năm tội đồ và năm năm biệt xứ.

Xem « AI DIỆM TIỂU-THUYẾT » nơi trương thứ năm.

XIN CÁC NGÀI

cứ đến tại nhà:

M COUTURE làm thầu-khoán và chịu bán các món đồ vật dụng.

lãnh khai mỏ đá

Số 122, đường Paul Blanchy, Saigon.

Họa đồ và giá cả do nơi một vị kỹ sư có cấp bằng tốt nghiệp trường công nghệ Paoslao có bản đồ các vật liệu dùng về việc đúc sạn cất nhà.

Có bán:

Đá sỏi đổ đường sỏi sạn

Đá xanh.

Gạch.

Cát.

Lãnh chở chuyên bằng xe Camion và xe bò rất tiện.

Tàu đi các nước

TÀU CHẠY VỀ

Chiếc **Paul Lecat** *ở Pháp-quốc sẽ đến Saigon lối 7 Mars.*

Chiếc **Claude Chappe** *ở Tonkin sẽ đến Saigon lối 3 Mars.*

Chiếc **Pelho** *ở Tonkin sẽ đến Saigon lối 4 Mars.*

Chiếc **Amboise** *ở Pháp-quốc sẽ đến Saigon lối ngày 2 Mars.*

Chiếc **Ma-steyer** *ở Trung-quốc và Nhựt-bổn sẽ đến Saigon lối 3 Mars.*

Chiếc **Cap Pedrera** *ở Port Said khởi chạy qua Đông-pháp hôm 23 Février.*

∴

TÀU CHẠY ĐI

Chiếc **Roume** *sẽ chạy đi Singapore ngày 27 Février, đúng 5 giờ rưỡi chiều.*

Chiếc **Yalou** *sẽ chạy đi Trung-quốc và Nhựt-bổn ngày 28 Février, đúng 8 giờ sớm mai.*

Chiếc **Amboise** *sẽ chạy đi Tonkin lối 4 Mars.*

Chiếc **Meizinger** *sẽ chạy đi Pháp-quốc lối ngày 6 Mars.*

Chiếc **Pelho** *sẽ chạy đi Pháp-quốc lối 8 Mars.*

Chiếc **Claude Chappe** *sẽ chạy đi Tonkin lối 8 Mars.*

Nhà máy Annam

Tại nhà máy ông
NGUYỄN-THANH-LIÊM

Có mua lúa, và bán bao đựng lúa, đựng gạo.

Xin các ông điền-chủ và các ông thương-gia lưu ý.

Mua bán tại nhà máy ở Xóm-chiếu hoặc do nơi bureau số nhà 52 đường Pellerin Saigon...

Khít nhà Ngân-hàng Annam.

VIỆC CÁC CHỨC-VIỆN

Theo nghị-định quan Thống-đốc Nam-kỳ ngày 21 Février 1928.

— M. Phạm-văn-Tiếp, p-ay phó-tả hạng tư giúp việc tại Châudốc nay đặng lãnh tam quyền cai quản việc ở-tế tỉnh ấy thế cho Tân-sĩ y-sư Larcher đầu đi chỗ khác.

— M. Lê-minh-Tâm, thơ-ký hạng nhứt ngạch bản-Chánh-Nam-kỳ, đặng thêm phép nghỉ dưỡng sức 3 tháng lần thứ ba và chốt hết kể từ ngày 25 Décembre 1927.

— M. Danh-Hon, thơ-ký hạng ba giúp việc tại phòng kế-đình Hà-tiên nay bổ đi tăng quyền quan Thanh-biện chủ tỉnh Thủdầumot đặng giúp việc quan Thanh-biện chủ quận Hớn-quản.

— M. Phạm-văn-Lam, thơ-ký học-tập giúp việc tại phòng kế đình Hậu-giang, nay bổ đi tăng quyền quan Thanh-biện chủ tỉnh Bạcliêu đặng giúp việc tại quản Vũng tàu thế cho M. Hà-thúc-Qui, thơ-ký tổ đi chỗ khác.

∴

Theo nghị-định quan Thống-đốc Nam-kỳ ngày 23 Février 1928:

— M. Lê-văn-Sự, huyện hàng nhì ngạch Chánh-phủ Nam-kỳ, đương nghỉ ngơi ngạch, theo lời xin đặng nghỉ thêm một năm nữa kể từ ngày 5 Mars 1928.

— M. Ngô-ký-Tuyên, chánh thơ-ký hạng sáu ngạch Chánh-phủ Nam-kỳ đương nghỉ ngơi ngạch, theo lời xin đặng nghỉ thêm một năm nữa kể từ ngày 11 Mars 1928.

∴

Theo nghị-định quan Thống-đốc Nam-kỳ ngày 24 Février 1928:

— M. Trần-văn-Kiến, thơ-ký hạng tư ngạch Chánh-phủ Nam-kỳ, đặng phép nghỉ dưỡng sức 3 tháng tại Saigon.

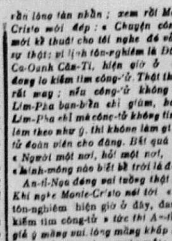

Có bán tại:

Đại dược phòng L. SOLIRENE, Saigon Tên thị Hat-Pháp-Viết à rạc phòng Saigon; Phòng Ẩ dược phòng G. CHAVIN, Chợ-lớn

Xà-phòng Cadum

Một thứ xà-phòng tinh hảo mà không có chất rát da như xà-phòng Cadum rất cần để giữ vệ-sinh cho người da.

Dùng nó lại còn lợi nữa, vì rằng nó không thấm nước, nó khô mãi cho nên dùng được đến hết, không phí phạm chút nào.

ÉCOLE CENTRALE

de Dactylographie-Comptabilité pratique et sténographie
Cours de Français et d'Anglais

18, Rue Thomson DAKAO — SAIGON

Bổn-trường dạy học-sanh máy viết, bắt toán, viết tắc, chữ Ang-lê và chữ Langsa. Các vị giáo-sư tại Bổn-trường đều chơn rõng tay khoa mục xuất thân, đã từ cách giáo dục tận tâm dạy dỗ, cốt lấy tiếng khen, học trò 3 tháng thì trở nên người thơ-ký giỏi giắn và bước bản bạt thấp. Có hai lớp dạy rõng chữ Langsa không ăn tiền. Mỗi đêm đều có khóa từ 7 giờ đến 10 giờ. Mật Ông cử-nhơn luật khoa có cấp bằng thượng đẳng đại học đường tại Paris lo về phần thanh-tra khóa thương-mãi và khoa sư-phạm lo chuyên dạy các khóa sở trường.

COURS D'ANGLAIS (Một Ông giáo sư Ang-lê)

COURS DE BANQUE { Directeur technique et Professeur : 1 Licencié en Droit,
COURS DE COMMERCE { 1 Diplômé de l'Ecole des Hautes Etudes commerciales de Paris
COMPTABILITÉ COMMERCIALE (Professeur : 1 Diplômé de l'Ecole supérieure de Commerce).

Học sanh có cấp bằng xa-học, học khóa bắt toán tại Bổn-trường trong ba tháng biết làm sổ Nhựt-ký (Journal) biết tính lỗ lời, khóa sổ khai sổ mới (Ouvert compte Pertes et Profits, Bilan et Passer au Journal les articles d'ouverture de clôture et de réouverture des comptes).

STÉNOGRAPHIE (Professeur): 1 Diplômé de l'Ecole supérieure de commerce
COURS DE FRANÇAIS ET DE CORRESPONDANCE COMMERCIALE. Professeurs { 1 Diplômé de l'Ecole supérieure de Pédagogie 1 Diplômé de l'Ecole supérieure de commerce.

HAI KHÓA NÀY DẠY KHÔNG ĂN TIỀN

DACTYLOGRAPHIE: Chargé de Cours: l'Ancien Secrétaire dactylographe

Có sở cần dùng người làm việc, thì Bổn-trường lo đủ đồ học sanh siêng năng học hành giỏi, và tánh hạnh tốt, như khứ trước vậy. Nhưng học sanh ở xa thì Bổn-trường lo có chỗ ăn-ở tử tế.

Thơ và dây thép xin gởi cho:
Monsieur BÙI-NGỌC-THỰ
Directeur-Fondateur, 22, Rue Thomson, Saigon

HỌC-SANH ANNAM Ở PHÁP-QUỐC ĐỐI VỚI CÔNG-TY

Việt-Nam Ngân-hàng

Những học-sanh Annam ở Pháp-quốc, khi tiếp đặng ngân phiếu ở VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG thì trong ơn người gởi ngân-phiếu ấy hai lần:

1° — Một là v đặng số tiền cho;

1° — Hai là v đặng tọại lòng mà thấy có một công-ty Annam làm ra.

Đây là một cái thơ xin đăng bản:

Toulouse, le 25 Décembre 1927.

M. Tran-qui-Tu, Học-sanh gởi cho ông Thơ-ký VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG, Saigon

Thưa ông,

Em tôi M. Tran-thiên-Tuong mới đi lãnh cái ngân-phiếu thiết hết sức đề dành: tôi lấy làm khen người công-ty VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG. Người Annam từ đây có thể nói rằng đủ sức gánh vác nổi một cái Ngân-hàng lớn lao vậy.

Bấy giờ đáp phận con nhà Việt-Nam là phải làm cho Công-ty nầy trở nên sung tức.

Về phần tôi, và vì việc lợi cho chung cả học-sanh Annam ở Pháp-quốc, tôi cuối xin các đấng làm cha mẹ, khi muốn gởi tiền cho con chân du học bên Pháp, chịu khó lại cây công-ty VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG làm giùm cho.

Xin ông Tổng-lý.....

Ký tên: TU.

Hỏi đồng-bào, khi qui vị có cần dùng mua ngân-phiếu gởi qua Pháp-quốc hoặc để cho con cháu, hoặc để trả hàng hóa đã mua, xin tới công-ty VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG, chẳng tiếc tiền giá rẻ, và sẽ hoan-nghinh qui vị.

Qui-vị hãy làm làm sao cho ở Pháp-quốc thiên-hạ đặng biết công-ty VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG là của người Annam lớp ra.

VIỆC THÔNG HÀNH.

Cấm thông-hành trên mấy cầu bắt ngang sông Donai (đường thuộc-địa số 1 từ Saigon lên Biênhoa) từ 12 giờ khuya tới 5 giờ sáng trong đêm 27 rạng mặt ngày 28 Février 1928.

Feuilleton n° 586 — Du 27 Fév. 1928.

TIỀN CĂN BÁO HẬU

CUỐN THỨ BA

HỒI THỨ XVII

C. công-tử An-ti-Nga Ph ụ-tử đoàn viên!

(Tiếp theo)

Monte-Cristo mỉm cười mà rằng: « Nếu bắn ý bất lương công-tử đặng như vậy thì mới nhọc! đề, tôi dám xin lỗi công-tử cũng phiền nói cho tôi rõ coi công-tử là con ai ở xứ nào, và sự mình ra sao cho biết.

An-ti-Nga. — Thưa vâng! Công-tước đã dạy dẫn, tôi mô dám chối từ.

« Thoản lại công-tử An-ti-Nga còn trẻ, ắc còn đầu, hiểu sao nhớ đó, nên hỏi tôi thì dan đề dẫn liền; chẳng chẳng cho lần lớn như Co-Ozmh, Cân-Ti; hại Monte-Cristo phải nhọc lòng nhắc lớp. »

An-ti-Nga tiếp: « Tôi là tổ-tước An-ti-Nga, người cầu biết sẵn, con của Đề-đốc Co-Ozmh Cân-Ti, dòng-giống Co-Ozmh Cân-Ti thất đợi công-hầu ở Florence, danh tiếng sử xanh còn truyền đó. Nhà cha tôi, giàu sang lưu cũng cân giàu-sang, ai chẳng tôi bấy giờ cũng cân giàu-sang, ai chẳng tôi bấy giờ hai lượn mối nhơn cần hơn nữa triệu, hai lượn mối nhơn cần hơn nữa triệu, nhưng mà không đặng trọn hưởng phước lành, an-sự nhân lạc; cũng vì cha tôi trước sau có mối mình tôi là con, một cây sanh một trái, mà thôi nên nằm, bằng không tôi bị tay người phụ-diệu cầu tôi thơm vàng bắt tôi mà bán; làm cho cha con tôi biệt lý nhau, từ mười lăm năm nay, cha tôi tìm kiếm khắp nơi mà dò hỏi không ra mối. Từ tôi lớn khôn đã trí mà xét biết cây cỏ cội nguồn và tôi đã đặng ở tìm cha tôi. mà tìm cũng không ra gốc. Lúc sau nầy đây, thường khi với nơi nơi cần tôi đã hết, trời còn phò hộ cho phụ-tử đoàn viên, bỗ lúc cha con chơn trôi gặt bể khiến cho tôi gặp, Lim-Pha bạn-bởn là qui-hữu tôi gặp, Lim-Pha bạn-bởn là qui-hữu tôi gặp! Lim-Pha bạn bởn mới thân, nhứt tho cho tôi, bảo cầm tôi ngồi nhớ đa ngồi chỉ dẫn. »

Co-Ozmh lấy nghe rõ, ngồi liếc xem tướng diện An-ti-Nga, thấy người tay là sang mặt phương, phi đa trong mà trắng, ai con mắt chuyển tinh đôi, mới xem ắc phải Mim; vì An-ti-Nga, người coi như con dòng trâm-anh, chớ trong vần lòng tân nhân; xem rồi Monte-Cristo mới đáp: « Chuyện công-tử mới kể thuật cho tôi nghe đó vẫn là sự thật; vì lịch tôn-nghiêm là Đề-đốc Co-Ozmh Cân-Ti, hiện giờ ở đây, đang lo kiếm tìm công-tử. Thật thì dịp đang lo kiếm tìm công-tử. Thật thì dịp rất may; nếu công-tử không gặp Lim-Pha bạn-bởn chi giùm, hay là Lim-Pha chỉ mà công-tử không tìm ra, làm theo như ý, thì không làm gì phụ-tử đoàn viên cho đặng. Biết quá thì; « Người một nơi, hỏi một nơi, »

« hành-mông nào biết kẻ trôi là đâu! »

An-ti-Nga đáng vui tuông thật hay! Khi nghe Monte-Cristo nói tới « Linh tôn-nghiêm hiện giờ ở đây, đang lo kiếm tìm công-tử » tức thì An-ti-Nga giả ý mừng vui, lòng mừng khắp khởi, mừng hồi lớn mà an nước-mắt!

« Chs tôi! Cha tôi hiện giờ ở đâu!

« Thật vậy sao công-tước? »

Monte-Cristo. — *Thật vậy cho tôi mô dám nói cại công-tử. Linh tôn nghiêm là Đề-đốc Co-Ozmh Cân-Ti hiện giờ ở đây đây.*

An-ti-Nga. — *Nếu thật vậy thì mau-mau cho tôi biết mấy! »*

Nói rồi An-ti-Nga nghiêm nhiên, sắc mừng vội lộ ra ngoài mặt tang biến đâu mất hết. Bu mười đôi cái thứ giả làm ơi rằng tôi.

Monte-Cristo mới tiếp: « Phải mạng cho công-tử mà cũng mạng cho Đề-đốc Tôi mới nghĩ cái chuyện với Đề-đốc rất tử-giả mà qua tiếp công-tử đây. Nói có lẽ thuật chuyện công-tử chẳng mạng thất lạc, nói mà người khác ni-non, làm cho tôi động niềm khen cảm giọt lệ. Ô, nghĩ cái sự đau-đớn, lo-ay, trông-mong cha mẹ, có bất mạng nào mà tôn ra cho hết, Tôi tưởng có công với ra mặt phụ-tử tình-thêm! thì hay biết mấy. Nói nói: hãy kia ngồi tiếp thư của quân-đề gởi tới, bắc ngồi ra tiếp chuyện công-tử. Số tiền công quả nhiều. Nhưng mà tình cha thương con, đâu kể gia tài sự nghiệp mà cho con gặp mẹ, bỗ lúc bẩo-nam chia cách, ngồi cũng không biết tiếc. Nên liền theo đó, nghĩa là khi xem thơ rồi, tức thì ngồi gắt số tiền tới biên-vương Piemont với một cái giấy thô-g-hành x nầu cho công-tử bắt có quốc. Lúc ấy công-tử còn 5 phiên ở Pháp-quốc thì phải?

An-ti-Nga nghe lời tường mới đặt, lo ai, không biết đâu mà rõ, song chớ lanh, chịp lấy lời Monte Cristo mà nói bường:

« Thưa phải, lúc đó tôi còn ở bên Nam Pháp-quốc.

(Mai tiếp).

25 triệu đồng-bào đối với 300.000 vé, xét kỹ ra thật chẳng có là bao! Cứ mỗi người vui nhín lấy đôi đồng: mua mỗi số thì chỉ trong 300.000 người là thấy đủ. Một việc làm đã rất nên có nghĩa, lại may ra còn được lợi muôn vàn. Hỡi ai ơi xin ráo sẵn lòng, mua giúp số «Nam-kỳ Bổn-quốc Đức-Trí-Thể dục.» cho kịp ngày định xổ (12 Juillet 1928).

Giờ tắm hầu kề. Bé lặng nắng chang chang;
Cuộc vui chơi nơi bãi biển. Thoản bườm lước ngoài khơ

NGƯ ÔNG KÊ BÀI HẠT

Dường ấy thì *BIẾT BAO CẢNH LỊCH TRẢI QUA*, há chẳng nên mượn máy « ***KODAK*** » chụp làm dấu tích!

Hãy đến lựa mau mau máy chụp hình hiệu « ***KODAK*** » nơi chỗ làm Đại-lý.

PHARMACIE PRINCIPALE
ở ngang nhà hát tây, Saigon

Bổn hiệu rất vui lòng đem đủ các kiểu ra cho chư-tôn chọn lựa

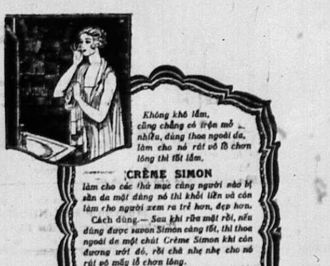

CÁO-BẠCH

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

« Vạn ứng NHỊ-THIÊN-DẦU »

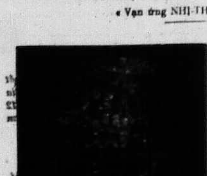

Thứ dầu Menthe thuốc này của bổn-đường chế ra bá phát bá trung công hiệu như thần, khắp cả hoàn-cầu thảy đều biết danh. Ngày trước những toa và nhãn hiệu, bổn đường dùng có hai thứ chữ: chữ Tàu và chữ quốc-ngữ, nay nhơn vì bổn-đường có lập thêm một tiệm nhánh ở tại Pnom-Penh, muốn cho người Đàn Thổ hữu mà dùng, nên có thêm vô một thứ chữ Đàn-Thổ nữa. Vì sợ e lục-châu chư quân-tử thấy lạ mà nghi ngờ, nên Bổn-đường có mấy lời tố cáo, cúi xin chư-vị biết cho. Như có mua dầu xin cứ nhìn cho kỹ nhãn hiệu ông Phật mập thì rõ.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG

ở tại Quảng-đông tỉnh thành đường Đại-tân, môn bài số 145, 147 và 149.

Tiệm nhánh ở tại Nam-kỳ, CHOLON đường Canton số 47 và ở tại NAM VANG (PNOMPENH) đường PRAIRE số 95.

BỔN-DƯỢC-PHÒNG
Cẩn nhơn kính cáo.

Cochinchine Garage

rue de Verdun N° 1 & 1 bis à Saigon

Téléphone N° 769

Hảng sửa xe-hơi của Annam, có thợ thiện nghệ sửa đủ các thứ máy xe-hơi, cũng có lãnh sơn, đóng thùng xe, làm vỏ, may mui, hàn hơi (soudure autogène), lãnh tiện đủ thứ máy theo kiểu mướn. Công việc làm rất kỹ lưỡng và mau lẹ hơn các nơi.

Tại hảng có bán đủ đồ phụ tùng theo xe-hơi: ruột vỏ (Pneu Michelin) dầu nhớt, dầu săng Shell, vân vân.

Xin đồng bang chiếu cố giúp người bổn xứ rộng đường công-nghệ và thương mãi.

Chủ-nhơn kính cáo

Một tin rất tốt đẹp cho những nhà có con trẻ

Những nhà làm cha mẹ tất ai cũng có lòng lo cuộc tương-lai cho con trẻ. Vậy thì ta nên cho vào học tại Pháp-quốc Học-đường là nơi đào-tạo con người được vẻ-vang

Pháp-quốc học-đường
tại Marseille.

Cách dạy-dỗ thật rất nghiêm và cần-mẫn. — Có dạy đủ về các khoa thi đến bực Tú-Tài. — Dạy đủ các chi về thương-mãi. — Dạy viết tốc và đánh máy chữ. — Bút toán. — Văn Pháp và văn Ang-lê. — Dạy về khoa dây-thép gió. — Có đủ sức thi lấy bằng Chung-học. — Cũng có dạy công nghệ. — Đủ các môn về mỹ-thuật. — Thao-luyện gân cốt. Dạy về khoa điện-khí. — Về môn Canh-nông. — Dạy về nghề âm-nhạc. — Phép vệ-sanh. — Tư cách làm người trong gia-tộc. — Cả thầy đều lo-lắn hết lòng.

Cho vào những trẻ từ 6 tuổi.

Về chương-trình và thể-lệ cho vào trường, muốn rõ xin cứ do nơi trường Thương-mãi ở tại đường Pellerin số 146 bis gần tòa-soạn báo l'Opinion. Cuối tháng mai này thì đem đi. Vậy những nhà nào muốn cho con trẻ vào học tại Pháp-quốc học-đường xin mời đến cho hay sớm đặng để danh chỗ.

Cũng có một trường riêng cho con gái, về chương-trình cũng giống y nhau và cùn cùng một chủ.

Một việc làm có nghĩa rất lớn, lại vừa được lợi quá to.

May ra muôn ngàn trong tay nắm, mà chỉ phí có số 2 đồng.

Dường ấy đồng-bào ta há chẳng nên mua số của hội « Nam-kỳ Bổn-quốc Đức-Trí-Thể dục » lắm sao?

ĐẠI-PHÁP CỘNG-HÒA DÂN-QUỐC
TỰ-DO — BÌNH-ĐẲNG — ĐỒNG-BÀO

ĐÔNG-PHÁP

NAM-KỲ THỐNG-ĐỐC

TỈNH RẠCH-GIA

YẾT THỊ — Đơn xin thuận mãi đất Nhà-nước.

TÊN HỌ, NGHỀ NGHIỆP và chỗ ở người xin	CHỖ TỌA LẠC sở đất	SỐ miếng đất	SỐ tờ họa đồ	SỐ BAO MẪU	GÓC BỘ
Đức-cha Dalle ở Rachgiá	*Làng Soc-son*	»	»	*300 mẫu 00*	

VIỆC TRANH CẢNG VÀ KÊU NÀI

Chiếu theo thể lệ điều 9 lời nghị định ngày 19 Septembre 1926, ai có tranh cảng điều chi thì nội trong kỳ hai tháng, kể từ ngày dán yết thị này phải làm đơn nạp cho quan Tham-biện chủ tỉnh Rachgia.

Rachgia, le 6 Février 1928.
L'Administrateur,
Signé: ILLISIBLE.

Nữ-Quyền ở Tây-Tạng

(Tiếp theo)

« Nguyên đàn-bà Tây-tạng mà được như ngày nay là do mấy trăm năm chứa góp dần dà, chớ không phải việc một ngày có thể làm nên được đâu, mà cái qui kế của đàn-bà chế thắng được đàn-ông là ở chỗ họ lợi dụng tôn giáo, khiến cho đàn-ông chỉ chuyên ý về giáo nghĩa của Lạt-ma (cũng như thượng nhân, là danh hiệu thầy tu bên Tây-tạng) mà không rồi nghĩ đến điều khác. Đàn ông không những là cái quyền-lợi về đường chánh trị phải có hạn-chế, cho đến tài sản cũng vậy. Khi chưa lấy vợ thì lúc nào cũng ở dưới quyền giám đốc của mẹ, đến khi lấy vợ thì lại thờ vợ làm chủ nhân. Chỉ khi vợ chết mà không có con cái bấy giờ đàn-ông mới được thừa hưởng di-sản. Ấy thế mà việc duy-trì môn hộ và nuôi nấng người nhà thì đàn-ông lại phải gánh cái nghĩa vụ không thể từ chối được. Ở xã-hội thượng-lưu thì dùng đàn-ông làm cái đồ trang-sức trên trường giao-tế, phàm những lễ tiết về tôn-giáo đều bắt đàn-ông đi mà đàn-bà thì không hỏi đến. Bực trung-lưu, hạ-lưu, thì dùng ngay đàn-ông làm mọi việc thổi nấu, khăn bộ, quét rửa và sai phái đi đây đi đó v. v. có khi cho làm chuyên một nghề như làm thuốc v. v. Nói tóm lại trừ việc buôn bán trong thương-trường, ngoài ra đàn-ông không còn có chút chi là cái sức tự động, cho đến việc binh cũng đàn-ông làm quân mà đàn-bà làm tướng. Suy cho đến các thứ nghề thuật như nhà chạm trổ, nhà in, nhà vẽ, nhà viết chữ v. v. nghề gì cũng đàn-bà làm đầu mà đàn-ông thì không bén gót. Ngày thường đi lại thù tiếp cho đến hành động ra vào đàn bà thì mặc sức tự-do mà đàn ông thì không được. Ví dụ như hàng cơm quán nước, rạp múa đài ca, đàn-bà lúc nào cũng lui tới được, lại có thể đi đêm cũng không cấm. Còn như đàn-ông thì sau khi mặt trời đã lặn là phải đóng cửa ở nhà, có anh nào còn chàng ràng chốn vườn hoa, bày tập tỉnh ngoài đường sá thì cho là không giữ đạo đàn-ông, nếu bị lính nữ cảnh sát bắt được là phải giam ngay.

« Nữ quyền Tây-tạng thạnh quá rồi cái kết quả đến thành cái thói xấu một vợ nhiều chồng. Đàn-bà cứ mặc ý lấy chồng, lấy bao nhiêu cũng không cấm. Đại khái một vợ hai ba chồng là cái lệ thông hành suốt nước vậy.

« Năm tôi 18 tuổi, mẹ tôi bảo tôi rằng mày đã đến tuổi lấy chồng nên đi mà kén lấy. Tôi bấy giờ đã yêu một chàng thiếu-niên làm nghề âm-nhạc ở Lý-đường, nhân nói với mẹ. Mẹ tôi bảo rằng: « Vậy thì mày đi mà gạ nó lấy. Đó là dại-lễ, chớ có coi thường, con a! » Tôi bèn lên đàng đường trường đến nhà thăm chàng. Bấy giờ chàng đương sung chức giáo-sư âm-nhạc ở Lý-đường, tôi liền đến thẳng phòng chàng, gọi tên chàng mà bảo rằng: « Lê-Tiết! Tớ yêu mình, tớ muốn mình làm chồng tớ. » Chàng Lê-Tiết thấy tôi vào phòng đã hổ thẹn quá chừng, đến lúc nghe tôi nói, hai má lại càng đỏ. Đó cũng là cái thói thường đàn-ông Tây-tạng vậy. Rồi đó chàng cúi đầu nói nhỏ rằng: « Cô-nương-và nữ-sĩ ơi, nghe nữ-sĩ nói, lòng tôi vui sướng vô cùng. Sau này nếu một ngày nào chưa bị nữ-sĩ ruồng đuổi thì thân này còn thuộc về nữ-sĩ ngày ấy. » Tôi bèn choàn tay vin lấy cổ chàng làm cái hôn lần thứ nhứt. Chàng thiếu niên đến đó hổ thẹn không thể nào nói xiết. Điều đó không phải là tôi nói quá ra đâu. Vợ xướng chồng theo, đã tập quen thành tự nhiên rồi, thì phàm cái thói ỏn ẻn, cái khí phấn son là những cái dấu chung của đàn-bà thế giới ai cũng có mà ở xứ tôi không được không chuyển sang bên đàn-ông là lẽ tất nhiên vậy.

« Chồng tôi cũng ngang tuổi tôi, tôi bèn hỏi cớ sao đến nay chưa có vợ. Chồng tôi nói rằng: « Đã ba người đến giạm tôi nhưng đều đã có chồng, và lại đều có hai chồng rồi. Vì thế nên tôi phải chối. Nhờ vì tôi làm thầy âm-nhạc ở trong đền miếu nên dầu ba người đàn bà bị tôi từ hôn mà không làm gì được tôi. Nay nữ-sĩ lại hạ cố, cho tôi được làm lứa đôi, thật là may lớn cho tôi không gì bằng, chỉ cầu xin cho được nữ-sĩ yêu đương mãi mãi mà thôi. »

« Bây giờ trời đã hôm tối, tôi bèn mời chồng tôi ra ngoài vào hàng ăn cơm và đi xem kịch, hỏi có bằng lòng không. Chồng tôi bèn vào tay tôi mà nói khẽ rằng: « Tôi từ trước đến nay, sau khi mặt trời lặn, không hề dám đến chỗ mua vui. Hôm nay vì vợ đón đi, không dám không vâng lời ». Phong tục xứ Tạng tôi, đàn-bà có thể đưa đàn ông ra ngoài, mà đàn-ông thì không được đem đàn bà đến những nơi tiêu-khiển của công chúng. Những người đi đôi nếu không phải là chỗ chí-thân thì là vợ chồng vậy. Hôm ấy tôi chơi với chồng rất vui, lại mua một vài cái đồ trang sức tặng chồng tôi. Đêm đã khuya mới đưa chồng về. Sau đó sáu tháng thì chúng tôi làm lễ kết hôn chánh thức.

T. N.

(Còn nữa).

NHÀ KHÁCH « BUNGALOW » Ở TÂYNINH

Kính mời quí-ông, quí-bà khi nào có dịp đi Tâyninh (mà ai là khách phong-lưu không đến Tâyninh mà xem phong-cảnh núi Bà-Đen, viếng Chùa Cao-Đài, tắm no-hồ, và săng-bắn nai, heo, cọp, gấu?), xin mời lại nhà-khách « Bungalow », (Bang-ga-lô) mà nghỉ.

Tại đây có sáu cái-phòng sạch-sẽ, rộng-rãi và mát mẻ, giá một ngày mỗi đêm là 2$00, có dọn cơm-tây, bán rượu tây và các thứ đồ hộp. Có cho mướn xe-hơi, xe có bảo-kê, chauffeurs lại cẩn-thận và có khuôn-phép. Ở xa gởi-thơ hay là đánh giây-thép, tôi sẽ cho đem xe tới nhà, không tính tiền chi hết; đi ít người thì có xe nhỏ, bốn, năm chỗ ngồi, đi đông thì có xe camion, rất tiện.

Bông-ga-lô lâu nay người tây coi, bây giờ đặng người bổn-xứ giữ thì cũng tiện cho quí-ông, quí-bà ở trong tỉnh đi hầu việc quan, đến mà nghỉ, chỗ thanh-tịnh và mát-mẻ lại tôi cũng sẵn lòng giúp giùm các thứ đơn-từ cùng các lời khai-báo. Có việc chi gấp, bất kỳ giờ nào cũng có xe-hơi của tôi đưa rước, lại xe camion của tôi cũng tiện cho quí-ông, quí-bà chở chuyên hàng-hóa, hoặc bàn, ghế v. v. giá thiệt rẻ.

Tôi cũng làm đại-lý hãng-dầu huê-kỳ, trữ bán dầu-hôi, dầu-săng, dầu-nhớt, dầu thiệt tốt và giá bán y theo Hãng ở Saigon đã định. Quí-ông, quí-bà ở xa chẩn-thành muốn sĩ mà bán lại thì xin viết thơ cho tôi mà thương nghị.

Gởi thơ, xin đề: Monsieur P. Đỗ-thới-Cửu, propriétaire à Tâyninh.

Giây-thép, đề: Dothoicuu — Tâyninh.

P. Đỗ-thới-Cửu,
Cựu Thừa-biện Hộ-bộ-Thầy-Bình, đẩn kính.

Sống lâu nhờ rượu

(LONGÉVITÉ GRÂCE A UNE LIQUEUR)

Hiện bây giờ bên nước Huê-kỳ có một vị điền chủ đã ngoài 95 tuổi mà hơi còn sức lực mạnh mẽ như người 60 tuổi, đi đứng chơi hởi, ăn nói sốt sắng, cả ngày ở ngoài trại ngoài đồng coi tôi-tớ làm công chuyện.

Ngày nọ có một người đi thăm ông, họ thử cho biết tại đâu ông nay đầu bạc tuổi cao mà sức lực không phải kém vậy? Ông đáp lại rằng: Có chi lạ đó mà hỏi cả đời thì trước khi ăn cơm hãy uống một ly nhỏ rượu **RHUM MANA** *và* **QUINA GENTIANE** *hiệu* **MAZET** *là một thứ rượu trường sanh bổ lão.*

Người khách nghe nói cũng có lòng muốn một được trường thọ như ông, liền về nhà sai trẻ đi mua cho đặng thứ rượu và **QUINA GENTIANE** *mà dùng mỗi bữa. Thiên-hạ nghe nói cũng có ý tham sanh cũng kêu rủ nhau đi mua rượu ấy đem về mà uống bổ quanh năm.*

Có bán trong các tiệm hàng xén (Epicerie)

Muốn bán

Có người muốn bán một sở cao su ở cách Saigon chừng 25 ngàn thước. Sở cao-su này đặng 35 mẫu, trồng được 10.000 cây rồi và chích mủ được 8.000 cây. Mỗi ngày lấy đặng hơn 25 kilos mủ.

Ai muốn mua và hỏi han điều chi về vụ mua này xin do nơi Bổn-quán mà thương nghị.

MỘT PHO SÁCH HAY VÀ NGỘ

Chuyện tích xưa, ông bà mình truyền lại theo đời lần thời, càng ngày càng lu và quên lần lần hết. — Ông Lê-văn-Phát, Đốc phủ sứ, thưởng thọ ngũ đẳng Bội tinh và hàng làm trong khi rảnh, có lượm lặt mấy lời truyện ngôn hay làm ra một pho sách, tựa hiệu là « Les Contes et Légendes du Pays d'Annam ». Viết bằng chữ Pháp, văn chương đặt để một cách tiêu tao, đến đỗi người Pháp cũng phải tặng khen. Sách ấy nói về chuyện Annam, soạn giả người Annam, nên Annam đầu học ít coi thì thông hiểu mau. Rất có ích cho người Annam.

Annam ai cũng nên mua một quyển trước cho con cháu biết luân lý xưa của Annam, học cách đặt để theo Pháp, sau giải khuây một buổi.

Giá mỗi cuốn.............. 1$00
Bán tại Imprimerie Union Saigon.

LỜI RAO

Nhà dệt « P. LÊ-PHÁT-VĨNH »
ở tại Cầu-kho, đường mé sông — (Saigon)

Tại nhà này có bán sỉ và bán lẻ các thứ hàng lụa, kể ra sau đây:

Satin (tố Tây), trắng và đủ màu; gởi nhuộm bên Pháp-quốc, nên màu rất tươi, dầu có giặt nhiều lần, cũng không phai không trổ 4$00 một thước tây.

Lục-soan láng-châu, trắng, từ 3$00 tới 3$20 một thước tây.

Lụa quyến trắng, canh chỉ thiệt mình; từ 2$00 tới 2$80 một thước tây.

Lãnh thượng hạng, thiệt trắng, dệt rộng bằng tơ Thượng-hải, bề khổ rộng 0m80 — Giá 6$20 một quấn.

Lãnh đen (bạ láng đen huyền, không trổ không đổ lông), khổ Bảo-thảo 6$00 một quấn.

Lãnh đen (bạ láng đen huyền, không trổ không đổ lông) khổ trung 5$50 một quấn.

Các môn hàng kể trên đây, đều dệt bằng tơ lụa, và có nhiều thứ, dệt toàn bằng tơ Thượng-hải, nên tốt hơn hàng khác nhiều lắm. Tôi lại gia tâm, dệt rất kỹ càng, đặng có hàng tốt mà bán cho đồng bang ta dùng, mà giá lại rẻ hơn hàng khác nữa. Vậy cũng nên gọi là: tiện nghĩa nhì lợi.

Vì muốn trí danh trong lục châu, nên bổn-hiệu kính lời cho chư quí khách hay; nếu ai muốn mua bất câu là nhiều ít, xin viết thơ cho hãng tôi, thì hãng tôi sẽ gởi hàng lại cho, theo cách giao ngân lãnh hóa (contre-remboursement).

Xin hãy mua thử một lần, thì sẽ biết hàng tốt xấu thế nào, thì mới tin chắc lời rao này không phải là lời chuốt ngót.

Nhà dệt LÊ-PHÁT-VĨNH.
Cầu-kho — Saigon
Kính cáo.

MUỐN BÁN GẤP VÌ PHẢI VỀ TÂY

Xe-hơi hiệu FIAT, kiểu xe đi chơi, thứ kiểu xưa 10 ngựa.

Còn chạy tốt lắm. Có năm cái vỏ mới cỡ 765 × 105 và bình hơi (mesus) cũng còn mới.

Ai muốn mua xin do nơi Bổn-quán.

QUÍ ÔNG, ĐIỀN CHỦ
CÁC NHÀ HÀO HỘ NÔNG-GIA

Xin lưu ý!!

Qui ông ở trong lục-châu, muốn đi mua xe điền-tiện, thì xin mua đúng thứ những moteurs để nơi cho tam-bản hay là ghe thuyền, phòng bằng đến sớm, đầu lửa vững lắm đâu nhớt.

Tại "SALON NAUTIQUE", Saigon (Tandinh) mãn bài 160, đường Paul Blanchy, có trữ bán mà thôi.

Hiện nay chúng bổ kiểu cách thức rất mỹ hảo ghe thuyền bởi tay thợ nghề rất có danh. Lại cũng một xưởng đóng riêng tân hoi mà thôi. Máy dùng đến chúng nào, thì cũng chẳng khi nào mà hư hao là trục trặc dọc đường.

Vì bổn-hiệu trữ bán thứ máy rất có danh trung hiện của. Máy của bổn-hiệu rất tiện dụng, dầu người lớn hay là trẻ em cũng đều thể khiến cho chạy được.

Máy để gắn tam-bản kiểu "PROPULSEURS AMOVIBLES", là một kiểu kim thời, từ 2 cho tới 8 mã lực, đáng để gắn ghe lường, tam bản, đã nhẹ nhàn, mà cách dùng rất nhàm lẹ, giá lại rẻ.

Máy chạy bằng dầu nhớt hiệu "AMADOU" đáng dầu solar oil, mazout, dầu lửa, vẫn vẫn đều chạy đông cả. Dùng để máy xay lúa, máy cưa cao su, máy tiện, máy lên cho cối bơi đến đến. Tiền xử phí mỗi ngày có 2, 3$ mà thôi.

Bổn hiệu có đóng đủ các hạng ghe thuyền chạy bằng máy moteur.

Có đăng đi đu hồ, kéo ghe lâu, đưa bộ hành.

SALON NAUTIQUE
mãn bài 160, đường Paul Blanchy
Saigon (Tandinh)

C. J. BONNET

KÍNH MỜI CÁC BẠN CÁI MÌNH
NƯỚC GỘI ĐẦU RỬA RÁ
MÀU-TÓC CÓ NHỮNG KHÁC RẤT ĐẸP

Institution « HOANG-TY »

43 Boulevard Kitchener, 89 (CAUÔNGLÃNH)
SAIGON

Trường rộng rãi mát mẻ rất hẳn hòi sạch, có nhà chơi, sân chơi nhà đường bịnh, phòng nằm riêng doubles v. v...

Trường có từ lớp chót (C. INFANTINE) tới lớp nhứt (C. SUPÉRIEUR và lớp năm thứ chín (C. 1re ANNÉE). Qua tháng sau thì trường sẽ mở lớp năm thứ hai (C. 2e ANNÉE)

Trường đã chọn những thầy tây, thầy nam nổi danh tiếng, dạy hết lớp tới người gương mẫu và tôi tới để dạy các lớp; có người chấm nom sóc sóc và để ý riêng cho biết theo phép vệ sinh.

Định tới Février 1928 năm nầy, nhà trường sẽ mở cửa cho học trò xin gởi thơ đến trước và hỏi đến tại bổn trường.

Le Sous-Directeur,
A. CANG-DÂM.

Le Directeur,
HOÀNG-VĂN-TY

NƯỚC SUỐI TỰ-NHIÊN LẤY TẠI MẠCH
Mạc suối của nhà nước langsa

VICHY CELESTINS

Nhứt xương cốt, bịnh hay mắc đái, đau mình nhứt gân, đái có cát, đau lác-lẻo, uống nước nầy mạnh liền.

VICHY GRANDE-GRILLE — Nước hiệu nầy uống trừ các bịnh chứng trong gan mật.
VICHY HOPITAL — Nước nầy thì để uống cho tỉ-vị hoà lạc hòa hoãn

TỚI CHỨNG LẮM ĐỒ GIẢ MẠO, BẮT CHƯỚC.

Cáo thị

PHÁT MÃI ĐẤT QUỐC-GIA
CHÂU-THÀNH SAIGON

Ngày thứ năm, 22 Mars 1928, chín giờ, tại dinh Hiệp-lý (phòng đấu giá) sẽ khởi hành đấu giá phát mãi 2 miếng đất quốc-gia, kể ra sau nầy:

TÒA LẠC	số mỗi sở	số tờ bọa đồ	SỐ SÁO MẪU	ĐỊNH giá thước vuông	ĐỊNH giá mỗi sở	NÓC BỞ
Châu-thành Saigon	3	8=0=E.1=1	0 28 65	1 $ 50	4.297 $ 50	
»	3 a	»	0 05 67	1 50	850 50	

Chương trình phát mãi và họa đồ, thì để nơi tòa năm dinh Hiệp-lý Saigon.

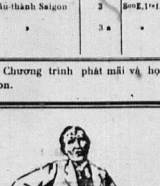

Mal de Dos et Troubles Urinaires

Voici des signes importants pour reconnaître la faiblesse des reins et voici le traitement qu'il est utile de suivre si vous éprouvez des douleurs aigües ou sourdes dans le dos.

Du moment si vous remarquez des troubles urinaires avec urines troubles, foncées ou qui déposent, n'hésitez pas à employer les Pilules Foster.

Bientôt des douleurs et des signes inquiétants sont disparus, grâce à effet d'une façon rapide et définitive.

Elles sont excellentes contre la cystite, la cataarrhe et l'indamnation de la vessie, l'incontinence, les envies fréquentes avec brûlures.

PELULES FOSTER
pour les Reins et la Vessie
Le flacon: 1$ 50 — En dépôt dans toutes Pharmacies
Gros: Pharmacie Normale, 42, Rue Vieille du Temple, Paris

DÂY BĂNG CHO VIÊN QUAN

Bổn-hiệu có tiếp đăng bên Pháp mới gởi sang các thứ dây bằng (écharpes) cho viên quan như Đốc-phủ, Phủ, Huyện, Cai-tổng hạng-nhứt, hạng-nhì, hạng-ba và Hội đồng địa-hạt.

Vì mỗi thứ có vài ba cái mà thôi, nên Bổn-hiệu xin các qui ngài nào có cần dùng mua xin cho Bổn-hiệu biết trước đặng để dành sẵn, đến khi Bổn hiệu tiếp đăng giả bên Pháp thì sẽ nói cho qui ngài biết, như qui ngài bằng lòng giá đó thì Bổn-hiệu mới gởi đến.

Xin các ngài lưu ý cho Bổn-hiệu không thể mua nhiều mót lần cho đăng vì có dây bằng phải thêu tốn công nhiều và lâu ngày giờ mới làm xong.

Imprimerie de l'Union,
NGUYỄN - VĂN - CỦA
13, rue Lucien-Mossard,
(Saigon)

Chỉ hai đồng bỏ ra mua số,
May lợi to lại có ích chung.
Ai cơ xin chớ thẳng dùn,
Việc làm có nghĩa, ngại-ngùn sao đang!

Hãy hút thuốc JOB

RƯỢNG TỐT

Muốn bán bớt mót sở mênh 800$ 00 liền nói nhau lại mé bình quan lý, ngồi bầu sở annam xưng này thuộc về làng Tân-hưng (Gocôn)

Tại Phong-hiệp (ngã bảy) đi về hơn 7 ngàn thước giáp ranh với làng Bình thổ Khánh là M. Thương đất ấy thành điền đã lâu có cây thì đặng mát mẻ rồi.

Ông nào muốn cần đồng xin đến coi cho vừa ý sẽ thương nghị. Khi tới ở ngang rẻ rượng nầy. Trong rượng nầy đều có kinh bờ bao ngan giáp hết.

NGUYỄN-LONG-VỊ
Làng Tân-hưng,
(Cantho). — Phong-hiệp.

Nên lưu ý

Sách mới xuất bản

Quí vị muốn rõ các thể lệ trong sở Điện-tín (dây thép) xin hãy xem quyển Điện-tín Tổng-lệ chia làm 1 khoản rành rẽ: Thơ-tín, Điện-tín và Điện-thoại.

Về Thơ-tín thì cách gởi thơ-từ, thiệp, hình, các giấy-tờ, tiền bạc (mandat) và hàng hóa.

Về Điện-tín thì chỉ cách đánh dây-thép thường đã thử, dây-thép bằng và vô tuyến điện.

Về Điện-thoại thì chỉ cách nói dây-thép nói, cách xin đặt máy tại nhà vân vân.

Mỗi mỗi đều có dịch giả tiếng rành rẽ chỉ các điều phương tiện và tiết kiệm cho mình khỏi gặp sự trở ngại lôi thôi, mất ngày giờ vô lối gì hết.

Quyển nầy được quan Nguyên soái và quan Quản-lý Điện-tín Nam-kỳ khen ngợi và nhận là cần ích cho các hạng người.

Mỗi quyển giá là 0$80
Ở xa gởi mandat 0.95
Cách đóng tiền lẻ-bạc sách 1.10

Mua nhiều công ty mà bán có huê hồng.

NGUYỄN-TRONG-CẢI
Vinhlong

MÁY CÀY
HIỆU: Fordson
THE UNIVERSAL TRACTOR
GIÁ BÁN: 1.800 $ 00

CÀY HIỆU:
OLIVER

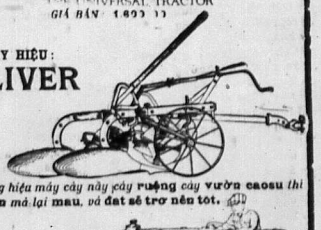

Dùng hiệu máy cày nầy cày ruộng cày vườn caosu thì đã ít ton mà lại mau, và đất sẽ trở nên tốt.

CO TRỮ BÁN TẠI HÃNG
S.I.T. Société Indochinoise de Transports
Rue Filippini, 4, Saigon

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG

Công-ty hữu hạn vốn 250 000$ 00

Qui vị có bản cổ-phần trong Công-ty xin mời đến tại Hội-quán ở số 54 đường Pellerin, Saigon mà lãnh bằng cấp cổ-phần.

Nếu qui vị nào muốn cho Hội gởi bằng cấp cho nhà Thơ và dây thép đem tới nhà, thì xin cho Công-ty biết trước, Công-ty sẽ gởi theo cách lãnh hóa giao ngân đặng trừ tiền gởi.

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG
55 54.— Đường Pellerin 54.— Saigon.

Dây-thép nói: 55 745.
Tên dây-thép: CRÉDITANA.

Feuilleton № 42

HIỆP NGHĨA PHONG NGUYỆT
俠義風月

HỒI THỨ SÁU

Chang nệ hiềm ngài, đem vế ta-trách, bắt ơn báo ơn

(Tiếp theo)

Thiếu-công-tử nhơn vì đi công những nước, nên chẳng đáng uống trà, cho nước sôi thì lại e nó bỏng quá, đi công chẳng đáng dùng, duy có hớp với hớp nước lạng-nhiên mà thôi. Bọn a-hoàn nầy ei khuyên mới lắm mới ăn được chừng nửa chén chiêu. Thiếu-công-tử ăn chiều rồi bèn nói với bọn a-hoàn rằng: « Ta phiền các người, xin thưa giùm lại với tiểu-thơ, nói rằng ta là Thiếu-Tướng-công, ở nơi miếu đường hôm mai cần tăng ơn lại đây cùng chơi ơn tiểu-thơ vừa vớt. Ấy cũng đã cho ta ghi nhớ ngàn năm rồi, chẳng khi nào ở ta, thuốc thơm cảm chiêu, mà tiểu-thơ lại cần phải ăn cần, nhọc lòng tự bưng như vậy, chiết tôi làm cho tôi nằm ngồi không yên đó. »

Lão ấy có một con a-hoàn tên là Lánh-Tố, ấy là một đứa thi-tỳ hầu hạ thiếu-công Bằng-Tâm tiểu-thơ, bèn bước tới đáp rằng: « Tiểu-thơ của tôi có nói: Thiếu-tướng-công mà đến đó là cảm vì cứu tiểu-thơ tôi nên mới gây ra; cho nên bà Thiếu-tướng-công mà đau trong một khắc thì tiểu-thơ tôi trong lòng một khắc cũng chẳng an. trong hai ngày rồi, độ nghe được tin ấy Thiếu-tướng-công bèn sang thăm, tiểu-thơ tôi sơ-e cho Tướng-công bị người ấy hại, ngày đêm lo lắm, ngồi đứng không an, ăn uống gì cũng phải bỏ. Hay nay mà nước được Tướng-công về đây, thì chẳng còn lo hại hiểm chi nữa, bao nhiêu việc lo sợ đã khỏi hết rồi; cần không nhắc lo thêm thuốc nữa ngày, ấy là trên chỉ mọn chút tình, rồi mà gọi là nhọc; xin Tướng-công-tử chớ nói gì là nhọc; xin Tướng-công-tử việc an lòng mà tịnh dưỡng, chớ để ý làm chi. »

Thiếu-công-tử nói: « Ta đau thì tiểu-thơ chẳng an, cần tiểu-thơ mà nhọc nhằn quá như vậy thì ta lại an lòng sao được; xin Tiểu-thơ hãy tự tiện thì ta mới an lòng cho. »

Lánh-Tố nói: « Nếu Thiếu-tướng-công đuy vậy thì tiểu-thơ tôi đã phải tăng mạng; không còn phải chờ cho Tướng-công ngỏ rồi, thì tiểu-thơ tôi mới dám nghỉ ngơi. »

Thiếu-công-tử nói: « Vậy thì ta phải nghỉ bây giờ. » Nói rồi liền hối Tiểu-Đơn bề mâm xoáo, công-tử sắm nghiêng mà nghỉ, coi kỹ lại thì thấy mền Thơ tốt sơ-sơ cho Tướng-công bị người ấy hại, ngày đêm lo lắm, ngồi đứng không an, ăn uống gì cũng phải bỏ. Hay nay mà nước được Tướng-công về đây, thì chẳng còn lo hại hiểm chi nữa, bao nhiêu việc lo sợ đã khỏi hết rồi; cần không nhắc lo thêm thuốc nữa ngày, ấy là trên chỉ mọn chút tình, rồi mà gọi là nhọc; xin Tướng-công-tử chớ nói gì là nhọc; xin Tướng-công-tử việc an lòng mà tịnh dưỡng, chớ để ý làm chi. »

Thiếu-công-tử nói: « Ta đau thì tiểu-thơ chẳng an, cần tiểu-thơ mà nhọc nhằn quá như vậy thì ta lại an lòng sao được; xin Tiểu-thơ hãy tự tiện thì ta mới an lòng cho. »

Lánh-Tố nói: « Nếu Thiếu-tướng-công đuy vậy thì tiểu-thơ tôi đã phải tăng mạng; không còn phải chờ cho Tướng-công ngỏ rồi, thì tiểu-thơ tôi mới dám nghỉ ngơi. »

Thiếu-công-tử nói: « Vậy thì ta phải nghỉ bây giờ. » Nói rồi liền hối Tiểu-Đơn bề mâm xoáo, công-tử sắm nghiêng mà nghỉ, coi kỹ lại thì thấy mền Thơ tốt sơ-sơ cho Tướng-công bị người ấy hại, nằm mê thơm ngà, tựa kỷ sang sướng.

Bọn thị-nữ và a-hoàn thấy Thiếu-công-tử nói rồi, mới dắc nhau về phòng. Đem hết những lời của Thiếu-công-tử nói mà thuật lại cho Bằng-Tâm tiểu-thơ nghe. Tiểu-thơ liền nói rằng: « Nếu Thiếu-tướng-công nói chuyện được rõ ràng như vậy thì cái bịnh-ấy người, ta chẳng hại gì cho lắm. » Nói rồi lại dặng đó bà gia-nhân, mời công phải tìm nước một ông thầy thuốc có danh đến coi mạch cho Thiếu-công-tử lại đặt 2 cái thị-nữ phải đem mền chiếu đến ngồi gần cửa thư-phòng. Bởi khi đêm hôm khuya khoắc Tướng-công có nằm đông trở nước chẳng. » Đặt đó đâu đó xong xuôi rồi lui về phòng mình mà nghỉ.

Lúc hay giờ, Bằng-Tâm tiểu-thơ thấy cho phòng an nghỉ song trong lòng vẫn còn lo lắm luôn luôn.

Qua khơi-sau, trời vừa mới hình mình thì nàng đã dậy rồi, bèn kêu gia-nhân mà coi ở nước thế: » lại đặt a-hoàn và thị-nữ, chém lo trà nước chiêu lao; » ở lại cho kêu Tiểu-Đơn mà dặn rằng: » Hãy đưng nói với Thiếu-tướng-công đã g.ng tiểu-thơ ở ngoài chiếu quên các đều nghe hàng. »

Mới bèn lên Thiếu-công-tử đã thức dậy, vừa muốn đứng lên mặt áo trong, nghe nói yêu-cầu đông lên thưa nhỏ, » nên phải nghỉ ở trên giường mà rửa mặt vậy thôi.

Chẳng bao lâu thì đã thấy gia-nhân thuốc được thấy thuốc đem về, coi mạch xong rồi nói: » Mạch đã bình hòa, chẳng phải là bịnh ở trong cảnh ra. Ấy chẳng qua là ăn uống rất nhẩm đã độc mà nó làm hại cho tỳ vị chứ cảnh vậy thôi, nên nó mới sanh ra bịnh tả (chiêu); mà bây giờ coi thế nó cũng hơi rồi, cũng chẳng nên nói ng thuốc chi cho nhiều. nếu chẳng vậy hơn thuốc rất nhẹ; » rằng đã rồi. Nương phải tịnh dưỡng 1 ngày, thì tự nhiên phải bình phục; » đã thế nhớt, phải ở gần đó; » đã thế nhớt phải ở phòng khác, đã thế ba phải ở nơi chuyên, chẳng nên nói nhiều, hễ nó cho chính thì đó mạnh lắm. » Nói rồi liền đưa ra hai bước thôi, rồi từ giã ra về.

Bằng-Tâm tiểu-thơ nghe thầy nói bịnh không hại gì thì mừng lắm. bèn đặt đó mà ra rồi thị-nữ giữ coi sắc sắc nước thán cho kỳ nàng mựa hề nói nói.

(Mai tiếp)

IMPRIMERIE DE L'UNION
Directeur-propriétaire: NGUYỄN-VĂN-CỦA
13, Rue Lucien Mossard Saigon

TIRAGE 2.500 EXEMPLAIRES
Le Gérant: LÂM-VĂ-HOÀ

Tirage: 2628 exemplaires
le 27 Février 1928

Saigon le 28 Février 1928.

Những hàng của ông *Balnier* ở Đông-pháp

« AUTO-HALL »

SAIGON — HANOI — NAM-VANG

Làm Đại-lý độc-quyền ở Đông-pháp

Rượu DUBONNET

là rượu bổ Khỏe và lập dưỡng sức lực lại

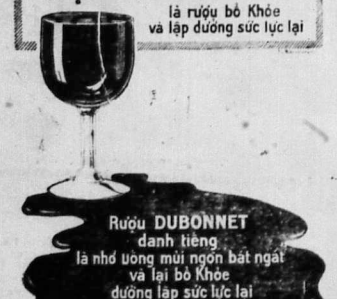

Rượu DUBONNET danh tiếng là nhớ uống mới ngon bất ngài và lại bổ Khỏe dưỡng lập sức lực lại

VIN TONIQUE & BI-NUTRITIF

Du Docteur RIF

Vệ-sinh TỬU *của Lương-y* RIF chế ra

Thứ thuốc rượu nầy là vị đại bổ gân cốt chẳng là trán kiện tinh thần, bổi kỷ là bao nhiêu tuổi đều nếng đặng cả. Nhưng kẻ tuổi cao khí lực suy giảm, nếu thấy ngày xuân đã thân mỏn, hễ uống rượu nầy nó. Thì ắt đặng cỏ lên thành đặng. mất mấy hơi lấi lại nhơ trẻ, lại mạng hơn xưa.

Cân con nít liệt nhược, đờn bà mất mán, có huyết bạch, rẻ chứa, nhưng hễ hao tổn tinh thần, hễ uống rượu nầy vào thì mạnh mẽ lắm bổi. đa thứ đồ nếng. tinh thần trán kiện.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc

Có trữ bán tại tiệm thuốc Tây ở Lương Mirim số 190-192, Cholon.

Dépôt Pharmacie Franco Chinoise 190-192 Rue des Marins, Cholon.

SẮP MỞ

PACHOD Frères & Cie Lmx

Ai diệm tiền thuyết

Glọt lụy thuyện quyện

HỒI THỨ CHÍN

Tưởng đã bỏ mình nơi hồ khẩu
Nào ngờ còn sống ở nhơn gian

(Tiếp theo)

Sau khi Manh-Hồ vừa rời, thời Mặc-Hồ thỉ nhà Dực-Hồ mà hỏi: Tỉ nghe anh nói Mạnh-Hồ đã thú cô nhau phải không? Dực-Hồ đáp nói: Thưa phải ... Mạnh-Hồ ý cố nghề võ, nó đánh tôi bị thương sự sĩ như thế nầy, tôi sẽ báo thù cho được. Mặc-Hồ cười lạ mà nói: Anh nóng tánh quá, không suy đi nghĩ lại mà coi, sách có câu «Tiểu bất nhẫn, tắc loạn đại mưu» nghĩa là: Việc nhỏ không nhịn, thời hư hại việc lớn, anh là một người trí huệ, chẳng biết vậy hay sao tôi tưởng Mạnh-Hồ là đứa côn đồ, không quản chi sự chết, nay anh muốn ăn thua với Mạnh-Hồ, cũng như đứng khố mà đặt thằng điên, chẳng sướng ích chi hết, nếu anh ỷ quyền thế mà bắt nó tôi quan đi nữa, chẳng qua nó bị tù năm ba tháng mà thôi, chớ tôi xấu hổ với nhau, quan không làm chết nó đi được. Sau nó mãn tù rồi, chắc nó cũng báo thù anh trở lại, chớ chẳng không. Bây giờ anh phải bỏ sự giận hờn, mà nhường giao sương-phụ cho Mạnh-Hồ, lại đem tôi ẩn thân nơi giới hiểu với nó, đặng đừng nó làm lông cánh cho anh, như thế thời anh có hạnh phước về sau, chẳng lo sợ việc gì hết thảy. Dực-Hồ nghe nói phải lời, bèn kêu Mạnh-Hồ tới nhà mà nói: Anh em ta thuở nay quen biết, chẳng hề chích mích lòng nhau chỉ vì một nàng tinh-nhơn, mà sanh câu hờn giận, nay tôi nhường sương phụ cho anh làm vợ, đặng anh em ta hòa nhà với nhau. Mạnh-Hồ được vợ rất mừng, bèn đem thi thân tạ, lạy bốn đề rồi, thời Mạnh-Hồ phục tùng với Dực-Hồ, như anh em cắt ruột một nhà, hễ có việc thời kêu gọi nhau, giúp đỡ nhau, chẳng nghi ngại chút nào nữa hết. Mặc-Hồ thấy hai chàng kết bạn, thời nghĩ mình độc lập không an, chẳng ta phải tới lui với hai chàng đặng hiệp làm một đảng. Dực-Hồ nhờ giàu, thời xuất phát bạc tiền, cũng như Tiêu-hà-ll-hường (lương hường) Mặc Hồ Thâu-kiện, thời bày mưu lập kế, cũng như Trương Lương đi mưu, còn Mạnh-Hồ có võ nghệ, thời bổ trận bày binh, cũng như Hàn-Tín đi chiến, ba chàng đồng tâm hiệp lực, tỉ như Tam-kiệt đời xưa, (Tiêu-Hà, Trương Lương, Hàn-Tín là Tam-kiệt đời tiền Hớn) thời nhơn có câu rằng: «Tam hồ đồng minh, nhứt phương kẻ khuynh giai kinh» nghĩa là: Ba con cọp kết bạn đồng minh, thời gã chó một phương đều sợ, câu nầy là nói ba chàng hồ kia như ba con cọp vậy.

Dực Hồ vì sự hoang dâm, phó-y thê thiếp bắt bao kiều-nữ, thế mà cây chẳng nẩy chồi, hoa không nở nhụy, đến bốn mươi tuổi, chưa có chút con, chàng vì có mà gièm cực nghinh tâm, còn sốt sắng về sự nhà vàng chưa gả, (Kim-ốc trữ Kiều xuất Hàn-sĩ) tuy chàng mình cao tác lớn, xuân thu gần tới cảnh già, nhưng mà chàng sửa trán cọo râu, cách chưng diện như thiếu-niên một thứ, bởi thế, thời nhơn nhạo báng chẳng ma nói: «Hồ hóa ra dương». Từ khi Dực-Hồ gọi Uỷ-Nương về nhà, thời chàng mừng khắp khởi, tưởng là sự trời xui khiến, đáo tiền đã bên tay phẩm, chẳng ngờ Uỷ Nương lẽu chế mỹ bề, không rỗ đề đài gương nhuốm bụi, nàng cứ ngày đêm than khóc, chẳng chịu ăn uống một miếng cháo. Dực-Hồ thấy sự khó lòng, bèn ra lịnh với bọn tì thiếp mà nói. Chị em bây ơi..... nay đem Uỷ-Nương giam vào nhà tối, chớ cho nàng xuất nhập lự do, người nầy canh giữ nàng, người kia dỗ nàng, người nào cứ lo việc nấu, con sự của dưỡng nàng, thời theo cách sang trọng, chớ không được lối thói. Tuy nàng gần lũy mạc đầu, chị em bây cứ một lời dịu ngọt, cách tiếp đãi nàng như thế, thời nàng phải đỗ buồn làm vui, Dực-Hồ ra lịnh rồi, lại kêu mấy người canh gác mà nói: Lúc trước có mấy nàng bị giam cầm tại nhà nầy, tao cũng bảo chúng bây canh gác, Hồi đó, có nàng đào thoát, mà nàng tự tiện, vì chúng bây canh gác sơ phòng, nay chẳng bây lấy ở đó trước làm gương, phải coi ngừa nàng nầy kỹ lưỡng, nếu nàng xảy ra sự gì bất trắc, thời tao chẳng dung thứ chúng bây nữa đâu, bọn tì thiếp nghe nói vâng lời, đều lo phận việc của mình tất cả.

(Mai tiếp)

RƯỢU BẠT-HÀ GET PIPPERMINT GET

Thuốc PEPTO-KOLA ROBIN

(Peptone, Glycérophosphate et Kola)

Nếu các ngài muốn giữ đặng sức mạnh hoài *đặng tập thể thao thì các ngài nên dùng hiệu thuốc trên đó vì nó* hỗ sức *lắm. Thuốc nầy đã làm cho* gân cốt *thêm mạnh mà lại còn tránh được khỏi* một trái tim *khi các ngài bị mệt nhiều* thở không kịp.

Thật là thứ thuốc rất cần cho mấy ngài tập thể thao.

Có gởi bán lại các nhà thuốc

Xin xem cho kỹ cái hiệu

Laboratoires Maurice ROBIN. 13. Rue de Poissy. PARIS

và đừng chịu thứ nào khác hết.

LẬP NÊN GIA THẤT !...

Ấy là sự mơ tưởng của chư tôn !... Nếu sự quá khoe làm cho chư tôn cầu đuổi thì chắc chư tôn tưởng chẳng hề làm cho thành được cái điều mơ ước đó. Hỡi ôi thân tâm thì lẽ nào chư tôn lập nên gia thất được ? Chư tôn tuổi hồi còn thơ, lẽ nào lại bỏ qua mất xu xuân sướng như thế.

HÃY LÀM CHO SỰ MẠNH KHỎE, CHO CÁI SỨC MẠNH HẢI LÚC TUỔI TRẺ TRỞ LẠI

Trước hết hãy chữa thân mà sống sác lấy mình. Sự sống sác ấy mỗi ngày chịu lớn với nó một phác đồng hồ ; nếu thì chẳng phải mỗi ngày giờ, mà cũng không phải tốn của ; ấy là sự mạnh khoẻ trở lại cho mình nó với sự mạnh khoẻ ấy thì mình được một đời sai vỏi.

Hãy thử sự sống ngày hôm nay thứ thuốc cao thượng, là rẽ hiện nổ thật là hay :

FLOGALINE

BỔ GÂN CỐT

Làm ra hồng nên với những chất lạc thiên mạc, chuyên trị bệ gân cốt mỗi một đó Bỉm cho tờ chỉ gầu đuổi trở lại mạnh như thường.

Có trữ bán tại : PHARMACIE PRINCIPALE L. SOLIRÈNE trước nhà hát lớn Saigon.

MÁY CHẠY DƯỚI NƯỚC

HIỆU: L. L.

57 và 10 MÃ LỰC

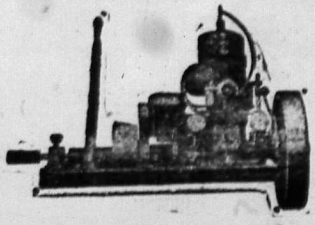

KIỂU RIÊNG ĐỂ CHO TAM BẢN CHẠY MÁY

SỨC MẠNH HƠN HẾT và giá rẻ hơn hết

Xin hãy đo tại

A.C.R.I.C.

3 Bd NORODOM — SAIGON

Bởi vậy số bán càng ngày càng thêm một cách là thường

là tại nơi đây bán rong thuốc tốt

Thiên hạ ưa dùng thuốc của Đại-dược-Phòng **L. SOLIRENE**

Nội cỏi Đông-Pháp, có nhà nấy bán cẻ hơn hết

ở Lục-châu gởi thơ mua thuốc, nhiều hay là ít không tính tiền gởi

THUỐC HIỆU:

Capsules de Santal alolES Thomas

Khi trước ông Lương-y Médervon có chế một thứ thuốc hiệu là Đông-phương Thiên-trước Santal Citrin inh.

Trong tờ «Times-báo» tháng Juin năm 1865 trương thứ 571, ông lương-y ấy có làm một bài diễn-thuyết như nầy:

Thuốc nầy hay hơn thuốc **Copahu & Cubèbe** *uống nó có hại mà mùi thơm tho; dầu uống bao nhiêu cũng không phợi ti. uống nó rồi cái mùi nước đái phải khác xa và trong vài ngày sẽ thấy hiệu nghiệm nó.*

Thứ thuốc Salol các y-viện đều dùng nó đã đặng 25 năm nay, uống nó vào thì lợi thấy bổ thận.

Trong thứ thuốc hoàn nầy có nhồi vị Salol vào trong Santal làm cho cho hai vị thuốc nhập làm một, mà trợ lão dương càng là bổ dưỡng kể ra trăng kiện.

Thuốc nầy đi uống lâm, hễ vào bụng rồi thì mau phao.

CÁCH DÙNG

Mỗi ngày uống tới tám hườn cho tới mười hoàn thì chắc lành bịnh lậu, bất kỳ lâu mới gì phải mạnh rảo.

Tại tiệm thuốc Pharmacie principale của ông L. SOLIRENE là bào chế y-khoa tối-tân và nhứt hạng bào chế y-sanh, ngang nhà hát Tây Saigon có bán

---

Kính cùng qui vị đặng rõ: **ĐẠI-ÍCH** *tại con đường Thủy-binh số 383-385 Cholon là một nhà trữ rất nhiều xe-máy đạp, đủ màu, xe rất chắc chắn, nhẹ nhàng, như hiệu* **D.I.C. MALBROUGH AUTOMOTION TALBOT** *giá rẻ hơn các nơi.*

Đen **SUCCÈS** *đã kiểu, treo và đồ bán rất tiện, sáng không hiệu đen nào sánh kịp.*

Trữ: Đủ đồ phụ tùng xe-máy, và đồ phụ tùng đen Succès vải may mui xe-kéo, xe-hơi và nệm xe-hơi.

Kính mời qui vị Lục-châu chiếu cố, bán rất rẻ, vì có lại nhiều lắm.

Hàng gởi theo cách lãnh hóa giao ngân. (contre remboursement). Vị nào sẵn lòng chiếu cố, xin gởi trước cho ô đồng.

Chủ nhân kính cáo.

ĐẠI-ÍCH, 383-385. — rue des Marins. — Cholon.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

PHARMACIE ASIATIQUE

47. — Rue de Canton, 47. — Cholon

NHỊ THIÊN-ĐƯỜNG. — HÓA ĐÀM THUẬN KHÍ CHỈ KHÁI HOÀN

(Thuốc làm trị bịnh ho)

Tiệm chánh tại Quảng-đông tỉnh thành, đường Đại-tân số 146, 147 và 148.

Tiệm ngành tại Cholon, đường Canton số 47, dây thép nói số 688

Vì chẳng đàm là gốc nơi thầy, nơi thở; nghĩa cũng là bởi nơi đàm thấp của thầy đàm mà sanh ra sự ho đàm, rồi ngưng kết lại nơi phổi, cho nên thy là chỗ gốc sanh đàm, cho phải là đã đã chẳng đàm.

Lời xưa có nói: Hễ trị đàm thì trước hết phải trị khí, khi thuận thì đàm tiêu; cách trị như vầy mới phải phép!

Phàm bệ ngoại sầu lục đàm, nội thương ẩm thực, thì phế khí ắt bị kuất, tích tụ nước miếng lại mà thành đàm. Nếu trị không trúng cách, thì nó chạy vào kinh lạc mà sanh ra bạch đàm, hoặc sanh bịnh ho, nặng nề không được, hoặc tay chân giá lạnh, hoặc gân cốt nhức mỏi, hoặc nghẹt lỗ tai tai, hoặc lưỡi nói không được, hoặc sanh nhiều chứng lạ, nói chẳng hay cùng.

Không mà bịnh đàm tuy nhiều được cũ, hoặc bị phong hàng thư thấp, hoặc vì uống hoặc ăn đồ lạnh lẽo nóng nỉ, mỗi mỗi khác nhau; song chỉ yếu chỉ là trị cho thuận khí là điều thứ nhứt.

Bổn đường khảo cứu đã nhiều năm, tìm các phương hay mà chế luyện hoàn thuốc nầy ra, hễ cần lao đàm hay là nguyên đàm, cùng các chứng lạ; chẳng luận là bịnh nặng nhẹ, hễ uống thuốc nầy vào thì ứng nghiệm như thần.

Nếu cho kẻ đã lâu năm, đàm chưa đã nhiều, hễ đem thuốc Hóa-đàm Chỉ-Khái-Hoàn nầy theo mà uống cho thường, thì nguyên khí lần lần bình phục, đàm khí tiêu hết quyền, chẳng cho đuổi mà sẽ tự khiến cũng hết.

*) *Cho đến có mạn thì nên nhờ cho nhiều nhiều ông Thầy nuôi cho khỏi hiệu Nhị-Thiên-Đường thì khỏi lầm đi gia.*

CÁCH DÙNG: Mỗi ngày uống ba lần, mỗi lần uống 1 hoàn, nước nóng, trưa và tối, uống với nước trà.

Bán hoàn giá là..... 0$10 | Mỗi hộp 12 hoàn giá là... 0$90

Trước khi mua

Một cái xe hơi hay là Chassis

BERLIET

thì hãy đến hỏi ở:

AUTO-HALL

THÌ SẼ ĐƯỢC GIA RẺ VÀ KHÔNG TRANH GIÀNH AI CẢ

Liệt giá cả vài cái

Torpédo 7/10 HP.	2.000$00
Chassis I dustriel 1.000/1.500 kilos 12 CV. đèn và máy đạp chạy bằng điện, có cánh và có bàn đạp.	2.200,00

Xe có dịp muốn bán giá rẻ

12 CV. Berliet, torpédo 5 chỗ ngồi, ít hay đi, đủ các thứ màu sơn và mui còn mới.	800$00
12 CV. Berliet, torpédo 5 chỗ ngồi, máy móc mới, đủ các thứ màu sơn và mui còn mới.	900,00
12 CV. Berliet, torpédo 7 chỗ ngồi, còn mới tinh anh.	1.500,00

Hãy đến xem nơi hàng

« AUTO-HALL »

của ông BAINIER tại Đông-pháp

HẢNG MOREL VÀ CÔNG-TY

KẺ NGHIỆP CHO HẢNG

ETABLISSEMENTS INDUSTRIELS DE SAIGON

1. — Rue d'Apot, 1. — SAIGON

Hàng làm gạch bông và gạch bàng xi-măn cẩn đá cẩm thạch đủ thứ màu xinh đẹp và chắc vô cùng.

Nội Đông-Pháp duy có một hảng nầy biết cách làm gạch theo kiểu cách kiểm-thời và máy móc làm gạch cũng đều là đồ tân chế.

NHÃN HIỆU NÀY LÀ DẤU RIÊNG CỦA BỔN-HẢNG

SÁCH HỮU ÍCH NÊN XEM

Sách dưỡng sanh cho gia quyến.— mỗi cuốn là:	1,20
Sĩ hữu bá hạnh (dỉ dạy con trẻ cho biết lẽ nghĩa ở đời)	0,50
Âu viện tân đáp (dỉ dạy con gái cho biết việc lẽ gia nội trợ)	1,00
Khuyến sĩ ca (dỉ cho học sanh đọc giải muốn có ích)	0,25
Minh tâm trọn bộ 2 cuốn (dỉ dạy sĩ Tom cùng ngũ thường mà học cho biết chữ nước Nam mình)	2,00
Tứ thơ cuốn thứ nhứt	1,00
Tự vị Tây Nam của ông Đào Kỳ có hình bìa mỏng	0,60

CÓ BÁN VÀ TRỮ TẠI:

Nhà in ông Nguyễn-văn-Của

12. — Rue L. Maynard, Saigon